

Katliamı meşrulaştırma tasarrufu olarak...

Gezi Sendromu, yolsuzluk operasyonu ile denge milini kaybeden AKP hükümeti, Kobanê eylemleri ile düştüğü panikleme haliyle sürecin az da olsa durulması ile ilk olarak kendi bekasını korumanın çalışmalarına başladı. TC çıkardığı Yeni "Güvenlik Yasası" toplu katliamların

önünü açarken, polisin infazlarını meşrulaştırıyor. Devleti kut-sallaştıran ve dokunulmaz kılan sistem içinde bu yasa alkışla geçirildi. Genişletilen katliam yetkisi ile Kobanê eylemlerinde hayatını kaybedenlerin sayısı 40'ı aştı. Yüzlerce yaralı ise hala tedavi altında. Analiz 08

Gezi İsyanı, Kobanê Serhildanı'nın neresinde?

Kobanê Serhildanı'ndan Gezi İsyanı'na yaşanan kitle hareketlerinin gelinen aşamada ciddi bir karşılık yarattığı bilinmektedir.

Devletin yüzlerce tutuklamaya, OHAL uygulamalarına ve sokak ortasında katliamlara girişecek denli iliklerinde hissettiği bu korku, kitlelerin artan muhalefeti-

nin AKP'nin surlarında açtığı gedikle alakalıdır.

Gelinen aşamada sadece Kobanê süreci bile, AKP'nin 12 yıllık "barış-çözüm" üzerinden ürettiği politikanın kofluğunun geniş kitlelerde bir karşılık bulduğunu göstermektedir. Analiz 09

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 10

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

23-29 Ekim 2014

Pirsûs'ta yaşam ve nöbetten...

 Yaşamın İçinden 02

M&T direnişinde sendikanın "işçiye de aklına da" ihtiyacı yok!

 Emek 04

DBP Pirsûs Belediye Eşbaşkanı Zuhâl Ekmez:

"Daha fazla duyarlılık"

 Söyleşi 12

"Devrim iddiası olanları hayat burada sınıyor"

 Söyleşi 13

Özgür Gelecek'ten

Varsa yoksa Kobanê!
Bu da manidar?!

Merhaba,

Kobanê'de süren savaşın "bir iç sorun" olduğunu başbakan kabul etse de Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, inatlaşmaya devam ediyor: "Varsa yoksa Kobani. Bunları manidar buluyorum."

Evet, Kobanê manidar! (İŞİD'in TC güdümünde buraya yoğunlaşması manidar. Kobanê'de, Türkiye'de ve dünyada direnişin bu denli sahiplenilmesi manidar.

Bu manidar eylem, tartışma, güncel gelişme ve Kobanê sınırından muhabir ile okurlarımızın aktarımlarına bu sayımızda manidar sayıda sayfada yer verdik.

Emekçinin Gündemi

DDBS, yarını bugünden...

 Sayfa 05

Göğün Yarısı

Bu ölümler bizi "Üzmez"!

 Sayfa 07

Gündem

İşte "Yeni Türkiye": Faşizm

 Sayfa 03

Pusulâ

Kobanê Serhildanı'na kıskaç

 Sayfa 11

Varsa yoksa KOBANÊ!

Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, Afganistan yolculuğu dönüşünde yaptığı açıklamada ülke ve dünyadaki Kobanê eylemlerine dair "Varsa yoksa Kobani. Bunları manidar buluyorum" dedi.

Daha önce de Gezi, ardından devletin açığa çıkan yolsuzluk tablosuna karşı gelişen protestoları da "manidar" bulan Erdoğan pek de haksız sayılmaz. (İŞİD'a karşı gelişen bu direniş, direnişi sahiplenme refleksi, bu dayanışma, Kürt ulusunun bu ortaklaşma ruhu oldukça manidar!

İşte bu yüzden devrimci, demokrat ve yurtsever güçler "Varsa yoksa Kobanê" demeye devam edecek!

Pirsûs'ta nöbet ve yaşamdan...

Riha/Pirsûs: Kobanê'de (İŞİD'e karşı YPG/YPJ güçlerinin direnişi sürerken Pirsûs (Suruç)'un pek çok köyünde nöbet ve destek için gelenler kurulan koordinasyona dahil olarak "komünal yaşamı" kuruyorlar. Burada bekleyişini sürdürenlerden oluşturulan koordinasyon hakkında detaylı bilgi aldık. İllerden gelen gruplardan Geve, Amed ve Dersim çadırı ile sohbet ettik.

Geve, herkesin olduğu gibi kendilerinin kırmızı çizgilerinin olduğunu, bunu Kobanê olarak gördüklerini dile getirdiler. "Kobanê'de YPG/YPJ ve halk büyük direniş içinde, bizler de Geve'den bu direnişe katkı sunmak için geldik. Nöbet sistemi ile buraya dahil olmaya çalışıyoruz, bedenimiz nöbette, yüreğimiz YPG/YPJ ile birlikte şu anda. Burada komünal bir yaşam inşa ediyoruz" diyen sözcü, bunun zaten örgütlü bir yaşam biçimi olduğunu ifade ediyor.

Burada yeni bir yaşam şekli oluşturduklarını ve bu bakış açısıyla koordinasyonu kurduklarını söyleyen Geve, sözcü, koordinasyonun yemek, dağıtım, güvenlik gibi birimler oluşturarak sorunlara çözüm bulmaya çalıştığını söylüyor. Koordinasyonun DBP il ve ilçe örgütlülüğü olduğunu söyleyerek eş sözcüler aracılığıyla iletişim ağı oluşturduklarını, bu sözcülerin geniş toplantılarda kendini öneren ya da önerilen arkadaşlardan seçtiğini, kadınların mutlaka bu sözcüler oluşurken eş sözcü olarak yer aldığını vurguluyor. Yapılan planlamalarda haftanın belli günlerinde müzik tiyatrosu, toplantı, sohbet gibi etkinlikler de yer alıyor.

Her köy için oluşturulan komünlerin sözcülerinin bilgisi dahilinde komünler oluşturulduğunu ve sabah saat 07.00'de "Rojbaş" diyerek uyandırılan çadırlarla günün başladığını belirttiler. Günün 08.00'de kahvaltı ile başladığını, mümkün oldukça da 10.00'da muntka temizliği yapıldığını belirten Geve, yemeklerin oluşturulan komünlerin aracılığıyla yapıldığını, pişirilmesinin de yine komünlerin inisiyatifinde gerçekleştirildiğini dile getirdiler.

Gençlerin, bu komünlerde ve nöbetlerde yer alanların nasıl etkilendiklerini sordüğümüzde, "Büyük şehirlerden gelenler genelde çok olumlu etkileniyor. En basitinden 10 gün kalıyor ve dış al-

madan yaşanabildiğini görüyorlar. Yani koşulları zorlayarak yabancı oldukları bir yaşamın içinde bulunabiliyorlar" diyerek gençlerin çok şey öğrendiğini söylediler. Gelenlerin geri git-

mek istemediklerini söylediklerini ekleyen Geveliler, Kobanê kurtulduğunda gelip buralarda yaşamak istediklerini de sözlerine eklediler.

"Kobanê'de gücün adı YPJ"

Söz komünleri yeniden geldiğinde komünlerde her milliyetten, dinden kişilerin yer aldığı belirtilirken, söz kadınlara/kadın direnişine gelince, Geve, kadınlara söz alarak, Rojava'daki direnişin en büyük özelliğinin kadınların ön saflarda olması olduğunu söylediler. En önemli kazanımın eşbaşkanlık sistemi ile başladığını, kadınların söz sahibi oldukları sistemin eşbaşkanlık olduğunu, kadınların güç olduğu bir denge kurulmasında önemli bir basamak olduğunu vurguluyorlar.

Bugün Kobanê'de ortaya konan kadın direnişinin gücünün adının YPJ olduğu vurguluyorlar. Bu sürecin kadınlara güç kattığını, Geve'de kadınların bu gücün sonucu evlerinden sokağa çıktığını ekliyorlar. Geve, kadınlara "Biz sırtımızı YPJ'ye dayadık" diyerek sözlerini sonlandırıyorlar.

Amed Grubu: "Savaşın gerçek yüzünü burada gördük"

"19 Eylül'de Kobanê direnişine destek vermek için Amed'ten geldik ve o günden beri buradayız. Koordinasyonlar Amed, Dersim, Botan gibi grupların bir araya gelip oluşturduğu bir bileşendir. Bu ortak birliktelikte köylüler bize şunu söylüyor; 'Siz bizlere güç veriyorsunuz. Siz gelmeden biz kapılarımızı açmaya korkuyorduk. Şimdi sizinle güçlerimizi birleştirdik, kapılarımız gece yarısına kadar açık'. Burada sadece köyün halkı ile paylaşımlarda bulunmak bile çok önemli. Kim nereden gelirse gelsin düşünceler ortaktır. Örneğin bir ana saldırıların yoğunlaştığı günlerde 3 altınımı getirdi ve dedi ki 'Ben 20 yıldır bu altınları ağır bir günüm için saklıyorum, ama Kürtlerin en ağır

günü bugündür, Kobanê için kullanın'."

- Sizi etkileyen en önemli şey ne oldu?

- Ben Amed'de yaşayan biri olarak savaşın gerçek yüzünü gördüm diyordum ancak savaşın gerçek yüzünü burada 19 Eylül günü, sınır hattında yaşananlarla gördük. Bizler gözaltılar, işkencelerle büyümüştük belki ama o insanlık dramı ve karşısındaki dayanışma, direniş savaşı yeniden tanımlama neden oldu. O gün orada ve bugün burada örülen dayanışmayı görüyorum ve diyorum ki, Urfa halkı, Suruç halkı kendine yakışanı yaptı.

Kobanê direnişinin belki bedeli ağır oldu, belki olmaya devam edecek. Orada 15-16 yaşındaki hatta on yaşındaki çocukların evini, sokağını yaşamını koruduğunu gördük, o an devrim gerçekleşmiştir. Ve Kobanê hiçbir zaman düşmeyecek. Analar orada, yaşlılar koruyor orayı. Ayrıca Kobanê direnişinde de kadınların destansı bir direnişine şahitlik ediyoruz. Son günlerde gelen şehitlerin çoğu kadınlardı. Bu devrim kadın devrimidir.

Dersim Grubu: "Buradaki havayı solumak, paylaşmak çok önemli"

"Bugün buraya her kesimden, her sınıftan insanlar geldi ve Kobanê'de inşa edilen sistemi savunma, oluşan sıkıntılara çözüm bulma, oluşturulan suni sınırlar arkasında destek vermek için adeta tatlı bir 'yarış' var. Ama yeterli olduğunu söylemek çok zor, savaş da sürüyor. İnsanlar buraya maddi-manevi duygularını paylaşmak için küçük gruplar halinde geliyor. Hiçbir şey yapamaları bile buradaki maneviyatı paylaşmak, aynı havayı solumak bile çok değerli bir şey. İnsanlar şunu görüyor; sınırın diğer tarafında halk tarihine, toprağına sahip çık-

mak için savaşıyor, bu tarafında ise kendilerini çete saldırılarından korumaya, yaralarını sarmaya çalışıyor.

Bir de burası sadece Kürtlerin bulunduğu bir mekân, direniş yeri değil; Türkü, Kürdü, Lazı, Çerkezi geliyor, görüyor ve destek sunabilirse sunmaya çalışıyor. Depolarda çalışıyor, çadırkentlerle, çocuklarla ilgileniyor. Buraya akademisyen, psikolog insanlar da geldi, herkes bir şeyler yapmaya çalışıyor."

- Savaşın uzaması durumda ne yapmak gerekir?

- Savaşın ne zaman biteceği belli değil. Eğer savaş uzarsa gelişlerin, desteklerin devam etmesi gerekir. Tabii savaş biterse de buradaki mücadele devam eder, o durumda da gelip buradaki yaşamı görmek, paylaşımında bulunmak önemli olacak. Evet bir savaş ortamındayız ancak yaşamımıza devam ediyoruz, ihtiyaçlarımızı giderirken çeşitli paylaşımlarla yaşamı inşa ediyoruz.

"Ya faşizm kazanacak, ya insanlık!"

H. Merkezi: Edirne T Tipi Hapishane'deki **TKEP/Leninist, MKP, TKP/ML, TDP, MLKP, THKP-C/HDÖ** davası tutsakları Kobanê direnişine dair açıklamada bulundular.

"Masabaşında emperyalistlerin ve yerli işbirlikçilerinin çizdiği sınırların fiilen ortadan kalktığı, Kürt ulusu/halkı şahsında ezilen ulusların halkların kendi kaderini tayin etme sürecine girdiği tarihsel yeni evredeyiz" diyen tutsaklar, Kobanê direnişinin yerel ölçekte küçük olabileceğini ancak genel anlamda devrimler tarihi mirasında Rojava-Kobanê direnişinin direnç ve umut ışığı olduğunu belirttiler ve "Ya faşizm kazanacak, ya insanlık!" dediler.

Rojava Devrimi'nin egemenlerin heveslerini kursaklarında bıraktığını belirten tutsaklar "Rojava Devrimiyle Kürt ulusu-halkı kimsenin uydusu, sömürgeci olmadan kadim toprakları üzerinde bağımsız yaşama iradesini gösterdi" dediler ve emperyalistler ile egemenlerin besleyip palazlandığı İŞİD'in Rojava Devrimi'ni boğmayı amaçladığını ifade ettiler. Rojava Devrimi'nin-Kobane direnişinin yalnızca İŞİD'e karşı olmadığını; faşizme, şovenizme, ilhakçılığa, sömürgecilığe ve emperyalizme karşı olduğunu da belirten tutsaklar, bugün Kobanê'de emperyalist ve kapitalistlerin, çeteci İŞİD eliyle yeni bir katliam yapmak istediklerini ifade ettiler.

Tutsaklar son olarak Rojava Devrimi ve Kobanê Direnişini selamladılar.

Süleyman Cihan'ın yeğeni toprağına verildi

İstanbul: 1981 yılında şehit düşen TKP/ML Genel Sekreteri Süleyman Cihan'ın, yurt dışında geçirdiği kalp krizi sonucu hayatını kaybeden yeğeni **Taylan Cihan**'ın cenazesi İstanbul Zincirlikuyu mezarlığında yakınları ve ailesi tarafından toprağına verildi.

Taylan Cihan'ı son yolculuğuna uğurlamak için Zeytinburnu Erikli Baba Cemevi'nde toplanan ailesi ve dostlarına destek vermek için PŞTA, YDK, Partizan, MÇD üyeleri de oradaydı. Ailesi ve yakınlarının toplanmasının ardından cenaze toprağına vermek üzere Zincirlikuyu Mezarlığı'na götürüldü.

AKP'li "devletli"lerin ve onların "havuz çahşanları"nın ilan ettikleri "yeni Türkiye"nin diğer bir ifadeyle "Reis'in" ilan etmeyip pratikte hayata geçirdiği "Türk usulü başkanlık rejimi"nin gerçek yüzü Kobanê Serhildanı'nıyla açığa çıktı. Birinci "yeni Türkiye"nin çöküşü Gezi İsyanı'yla olmuştu. İkinci "yeni Türkiye"nin çöküşü ise Kobanê Serhildanı'yla oldu. İki çöküşün ortak özelliklerinden biri kitlelerin kendilerine sunulanı reddetmeleri, "artık yeter" diyerek harekete geçmeleri idi. Her iki kalkışma, kitle hareketi bu özelliği taşıyordu.

Arada yaşanan 17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonları, her ne kadar hakim sınıf klikleri arasındaki dalışın ürünü olsa da; gerçekleştirilen hırsızlıkları, yolsuzlukları, rüşvet ve bilimum akçeli pis işleri göz önüne serdiği ve özellikle Türkiye koşullarında İslam söylemli hakim sınıf kliğinin gerçek yüzünü açığa çıkardığı ve Gezi'nin hemen ardından kitleleri sokağa döktüğü için anlamlıydı. Ama nihayetinde hakim sınıflar arasındaki dalışın ürünüydü ve kitle hareketi "dışarıdan" bu gündeme müdahil oldu. Ancak gerek Gezi İsyanı ve gerekse de Kobanê Serhildanı'nda (kuvveden fiile çıkarana ne olursa olsun) yaşananlar; muazzam bir kitle hareketine (hakim sınıfların ifadesiyle "marjinal"!)" karşılık gelmesi olarak tanımlanabilir. Bu anlamıyla kitlelerin **doğrudan hareketine** ve **tecrübesine** sahipti.

Yaşanan süreç ülkemizde sınıf mücadelesi açısından inişli çıkışlı ve parçalı da olsa kitle hareketinin sürgit devam ettiğini; düzen dışılık anlamında sokağın günümüzün en etkili muhalefeti haline geldiğini gösteriyor. **Zamanı gelmiş bir bilinci hiçbir güç durduramaz.** Gezi'den Kobane Serhildanı'na uzanan çizginin de bize açıkça gösterdiği üzere, Türkiye toplumunda kitlelerin önemli bir kısmının kendilerine sunulmasını kabul etmemekte ve değişim istemekte olduğudur. Bu halde içinde yaşadığımız toplumda kendine muhalif diyen ve parlamentoda temsil edilen (HDP dışında) partiler, esas olarak muhalefet özelliklerini kaybetmiş durumdadırlar.

AKP iktidarı bunu çok iyi gördüğü ve gerçek muhalefetin sokakta olduğunu, kendisini ancak ve ancak bu kitle hareketinin durdurup, geriletebileceğini fark ettiği için gittikçe saldırganlaşıyor; faşizmi koyulaştırıyor. Nitekim Kobanê Serhildanı'ndan sonra ilerici ve devrimci demokratik muhalefete yönelik, polislin yetkilerini güçlendiren bir yasa hazırlığına girişti. Yasanın tam bir faşist kafayla hazırlandığı; polise, "makul şüphe" halinde arama yetkisi verilmesinden anlaşılabilir. Kısacası bugüne kadar "destan yazan" polis ve yanında ihtiyat kuvveti olarak İslamcı sivil faşistler, "kahramanlık"larına devam edecekler! Halihazırda bu "kahraman"ların "destan" yazarken yetkilerini nasıl kullandıklarını, işledikleri apaçık cinayetlerden nasıl "kurtuldukları" ve hatta göstermelik de olsa mahkemeye bile çıkmadıklarını biliyoruz. (Örneğin Berkin Elvan'ın katilleriyle ilgili en ufak bir gelişme yok!) Şimdi

İşte "Yeni Türkiye":

FAŞİZM!

bu keyfiyetin var olan yasal altyapısı daha da genişletiliyor.

Başta polise verilen yetki olmak üzere yasanın mantığının "düşman hukuku"ndan hareketle yapıldığı açıktır. Yasanın içeriğinden hareketle işçi sınıfı ve halk düşmanı hakim sınıfların önümüzdeki süreçte kendilerini zorlayabilecek ilerici, demokrat ve devrimci muhalefete yönelik "**iç savaş düzenine**" geçmeye hazırlandıklarını söyleyebiliriz. Nitekim taslakta "paralel yapı" gerekçe gösterilerek yapılması planlanan yasal değişiklikler; görünürde hakim sınıf kliğinin kendi içindeki dalışı hedeflese de pratikte "uygulama alanı olarak" ilerici ve devrimci muhalefet olacağı kesindir. Çünkü biz biliyoruz ki işçi sınıfı ve halkın ilerici devrimci mücadelesi olduğunda hakim sınıflar arasındaki mücadele tali duruma düşmektedir. Hepsini birden vatan, millet devlet demeye başlamamaktadır. Bundan hala şüpheli olanlar Kobanê Serhildanı karşısında bütün hakim sınıf kliklerinin nasıl ortaklaştıklarına bakabilir.

"Ninna'dan Tırninna'ya": KÜRDÜN GEZİSİ!

Kobanê Serhildanı'nın bize gösterdiği gerçeklerden biri, (tıpkı Gezi İsyanı'ndaki "meselenin üç beş ağaç olmadığı" gibi), Kobanê Direnişi ve TC'nin tavrıyla sınırlanamayacağıdır. Kobanê Serhildanı'yla Kürt halkı bir yandan yıllardır faşizmin kendisine dayattığı siyasal köleleştirme ve onursuzlaştırma saldırılarına, kimliğini ve en demokratik taleplerini yok sayma politikalarına karşı sürdürdüğü isyanının bir kez daha güncellenmesi; öte yandan özellikle Kürt Ulusal Hareket saflarında kendini ifade eden başta şehirlere zorla göç ettirilen ve bu anlamıyla müthiş bir yoksullukla da mücadele eden Kürt halkının "çözüm süreci" denilen politikaya yönelik hoşnutsuzluğunun bir ifadesi olarak da görmek gerekir. Bu bakımdan "Kürdün Gezisi" olmayı fazlasıyla hak eden bir serhildanla

karşı karşıya olduğumuzun altını çizelim.

"Kürdün Gezisi"nde sokağa çıkanların sadece Kobanê Direnişi'yle sınırlı bir protesto içinde olduğunu varsaymak, memleketinde başta Kürt ulusundan olmak üzere, Türk ulusundan ve çeşitli milliyet ve mezheplerden işçi sınıfının ve halkın yaşadığı koşullardan bihaber olmak demektir. Sokağa çıkan kitlelerin görünürdeki gerekçeleriyle, sınıfsal ilişkileri arasındaki ilişki görülmelidir. En yoksulların, işsizlerin ve gençlerin bir kez daha ayağa kalkışının arkasında sadece, Kobanê direnişi yoktur! Bunlar da dahil olmak üzere ulus, milliyet ya da mezhebi ne olursa olsun kitlelerin isyanında, kendilerine dayatılan ve yaşatılana itiraz vardır. Başta Kürt halkı olmak üzere, Türkiye toplumunda devrimden çıkarı olan bütün sınıf ve katmanların, önce Gezi'de ardından da Kobane Serhildanı'nda sergiledikleri pratik, aynı zamanda (bir kez daha) bize görevlerimizi de hatırlatmaktan geri kalmamıştır.

Kürtçe "bu bir 'ninna'dır, ama bunun bir de 'tırnınası vardır" diye bir deyiş bulunur. Yani beterin beteri... Kobanê Serhildanı sonuçları itibarıyla hem TC'ye hem de Kürt Ulusal Hareketi'ne yönelik bir "ninna'yı" da içinde barındırmaktadır. Bunun "tırninna'ya" özellikle Kürt Hareketi açısından dönüşmemesi için izlenecek siyasetin son derece önemli olacağı açıktır. Kürt hareketinin izlediği bu uzlaşmacı çizginin, Kürt halkının taleplerine tam anlamıyla yanıt olamayacağı iyiden iyiye açığa çıkmıştır. Kaldı ki TC devleti, Kürt hareketinin "çözüm önerisi"ni kabul etse bile düzenle çelişkileri ortadan kalkmayacak olan Kürt halkının; halihazırda kendisine söylenenle gerçekte yaşadığı pratiğin ilişkisi yani "çözüm" diye bir şeyin olmadığı her fırsatta deneyimlemesinin üstüne; TC devletinin Kobanê'ye yaklaşımı ve bizzat R. T. Erdoğan'ın ağzından "(İŞ)İD ile PKK'nın aynı olduğunun" beyan edilmesi bardağı taşıran son damla

olduğunu ifade etmek gerekir. Kitleler gerçeğin ayırındadırlar!

TC, kitlelerin demokratik talepli eylemlerine yönelik faşist saldırganlığını, önceleri "faiz lobisi", "paralel" şimdilerse ise "kaos lobisi" açıklamalarıyla karşılamaya çalışırken sokakta ise hem resmi hem de İslamcı faşist sivil taşeronlarını kullanarak terör estirdi. Onlarca insan katledildi, yüzlerce insan tutuklandı. Faşizm bu saldırganlıkla yetinmedi ve zulmünü yeni yasalarla daha da katmerleştirmeyi amaçladığını açıkladı. Bakanlar Kurulu Başkanı "yakılan her TOMA yerine 5 TOMA, 10 TOMA" vaat ediyor! Kürt hareketi demokratikleşme beklerken, TMK'nın kaldırılmasını umarken, yeni yasalarla faşizmin daha da koyulaştırıldığından yakınıyor. (15 Ekim KCK açıklaması) "Adalet" Bakanı önümüzdeki beş yıl içinde 207 yeni hapisanenin yapılacağını belirtirken; gerçekte işçi sınıfına ve halka net bir mesaj veriyor: "Ya bana itaat edip, verdiklerimle yetineceksin ya da hapisane veya kara toprağa gireceksin" diyor. İşte "yeni Türkiye"nin geldiği yer: "Eski Türkiye"nin güncellenmiş hali.

Düne kadar düzene muhalif olduklarını söyleyen ve mağduriyet edebiyatıyla "Kemalist faşizme" eleştiri getiren İslamcıların ilan ettikleri "yeni Türkiye"nin, "İslamcı faşizme" dönüştüğünün ve bu anlamıyla işçi sınıfı ve emekçi halk açısından değişen bir şey olmadığını altını çizmemiz gerekiyor. Aslında bu gerçeği uzunca bir süredir Erdoğan Rabia işaretiyle bulduğu her fırsatta "tek"leyerek dile getiriyordu.

Şimdilerde bu görevini devam ettirir de, Sadrazam A. Davutoğlu, bayrağı devraldı ve her yere Türk bayrağı dikmenin yanında AKP bayrağı da dikmeyi vaat etti! Tıpkı bir zamanların tek parti CHP'si ve onun altı oku gibi. AKP giderek her fırsatta eleştirdiği bir zamanların CHP'sinin tek parti faşizminin örneklerini veriyor. Kuşkusuz ki AKP'yi Kemalist faşizmle benzeştiren bayrak fetişizmi değildir. Asıl olarak halk düşmanlığı ve emperyalizm uşaklığıdır.

TC'nin içerde resmi ve İslamcı faşist güçlerini halk kitlelerinin üzerine salması, dışarda ise özellikle Suriye'de İslamcı faşistleri "eğit donat sonra da sahaya sal" olarak özetlenebilecek politikası; içte ve dışta halk düşmanlığının, emperyalizmin maşalığının özeti. Faşizmin bu saldırganlığının kendisini vurması kaçılmazdır. Aynı şekilde kaçılmaz olan bu politikalarından hem içte hem de dışta işçi sınıfı ve emekçi halkın etkilenmesi, her türlü faşist zulme ve saldırıya maruz kalmasıdır.

Devrimciler olarak bu gerçeğin farkında olmak, direnişi hem Türkiye hem de bölge halkları perspektifiyle ele almak; yeni Geziler, Kobanê Serhildanları yaratmak gereklidir ve hedeflenmelidir. Devlet açısından ise her günün "tırninna" olması, her yerin Gezileşip Kobanêleşmesi hedeflenmelidir. Faşizm ancak bu şekilde, geriletebilir ve demokratik haklar kazanılabilir. 90 yıllık TC tarihinin ve kitle hareketlerinin bize öğrettiği budur.

Kartal: Sendikalı oldukları için işten atılan ve direnişe geçen M&T Reklam direnişçileri, direnişin 157. gününde eylemlerini sürdürüyorlar. Patronun işten atma saldırılarının devam ettiği M&T Reklam'da süreç bir dizi gelişme ve direniş kararlılığını artırarak devam ediyor.

Son olarak patronun 120 işçiyi işten atması ve Birleşik Metal-İş Sendikası'nın kapsayıcı bir muhalefeti öremeyişinin etkisiyle belirli kırılmalar yaşansa da direnişçi işçiler irade göstererek eylemi sürdürmeyi düşünüyor. Ancak sendikamızın ay sonunda eylemi bitireceğini ifade etmesi süreci sürüncemeli bir duruma sokuyor. Konu ile ilgili olarak Özgür Gelecek Gazetesi olarak işçilerle görüşerek süreci onlardan dinledik.

- 157. gündesiniz. Nasıl gidiyor süreç?

Şükriye Karagül: Direniş bizim tarafımızdan iyi gidiyor ancak içeride elemanların azalması ve direnişteki işçilerin maddi ihtiyaçlardan ötürü işe girmesi bir nebze zayıflattı. Direniş uzadıkça maddi durumlar daha da sıkıştırdı. Benim durumum da çok zor. Çünkü hem kirada oturuyoruz hem de 4 çocuğum da okula gidiyor.

Bazı sorunlarımızı sendika ile konuştuk, söyledik. Onlar da toplantı yapmışlar ve direnişi ay sonunda bitirmeyi düşünüyorlar. Ancak Düzce'dekini sürdüreceklermiş.

- Peki, bunu nasıl açıklıyorlar size?

- Bilmiyoruz, net bir şey açıklamadılar. Sadece, oradaki sendikalı işçiler içeride duruyor ve dışarıya da sürdürmeye çalışıyorlarmış.

- Burada içerideki durum nasıl? İşçilerin sendika ile teması var mı?

- Burada patron belirli işleri dışarıda yaptırarak işçi çıkarmaya devam etti. Aslında böylece fabrikayı kapatıp kurtulma izlenimi yaratmayı hedefliyordu. Ama gidecek dediği şeyler gitmiyor. Bazı işçilere zam verilmiş, zam verilmeyen işçilerin "kapatacak mısınız?" sorusuna ise "yok, böyle devam edecek" demiş.

İçerideki işçiler sürekli tedirgin. Bir işçiye saldırı olmuştu ve her zaman buna benzer şeylerin olması ihtimali var.

- Bir kadın işçi olarak süreçten nasıl etkilendin?

- Kadın olarak direnmek daha zor. Aile olunca, çocuklar olunca bu durum daha da zorlaşıyor. Normal çalışırkenki gibi gidip evde yemek hazırlıyorum, çocuklarla ilgileniyorum hem de burada arkadaşları yalnız bırakmamak için buraya da zaman ayırıyorum

"Patron direnişimizi kırmak istiyor"

- Süreciniz nasıl gidiyor?

Çetin Bahadır: Bir iki aylık süreçte iyi ses getirdik ancak devamında da daha fazla yüklenseydik bu işi çözebilirdik. Ancak son bir ayda, sendikamızın da ısrarcı olmaması ile birlikte bir soğuma durumu oldu. Ve 120 işçi daha işten çıkartıldı ve bu içerideki durumu zayıflattı.

Ancak bir diğer yandan da Gebze'deki fabrikaya ve buraya da işçi alınıyor. Tabii, sendikamızın desteğinde de bir düşüş oldu. Niye böyle yaptıklarını bilemiyoruz. Bize bu ay sonunda direnişi bitireceklerini aksettirdiler. Nedenlerini de o gün açıklarız dediler.

Düzce'de ise devam edeceklermiş. Orada daha büyük bir kitle var. Basın açıklaması ile bitirmek istiyorlar. Ancak bunlar, sendikamızın nedenleri. Bizim nedenimiz yok. Biz böyle olmasını istemedik. Biz buraya girip sendikalı çalışmak istedik. Ama görünen o ki, bu patron bizi almayacak. Ama biz içerideki arkadaşlarımız için kalıyoruz burada. İçerideki arkadaşlarımızın sendikalı olarak çalışması için sürdürüyoruz burayı.

Şunun bilinmesini istiyoruz: içeride olan işçi kardeşlerimiz hiçbir şekilde bizden kaynaklı işten çıkartılmadı.

- Burada yetki tespitinden sonra başladı işten çıkarmalar. Yani sendika bu nedenle yüklenmiyor olabilir mi? Zira bahsettiğiniz kadarı ile işten atılan 120 işçiyi sendika kapsamak için yeterince uğraşmadı.

- İlk bir ay içerisinde patron git-geller yaşadı, görüşüldü de o süreçte. Çünkü o dönem 120 işçi daha çalışıyordu. Sendika bunları kapsamak için hiçbir şey yapamadı. Hatta burada durmasını bile istemedi. Çıkan işçiler baktı ki, sendikamızın direnci az, işlerimiz fasona veriliyor ve işçilere dair bir bilinçlendirme

M&T Direnişinde sendikamızın "işçiye de aklına da" ihtiyacı yok!

"Sendika, direnişi bitirme kararını bize rağmen almıştır. Sendika kazanmayı değil koltuğunun sallanmamasını istemiştir ve yarın işe iadeleri kazanmış olsak, sendika bizimle yol yürümek istemiyor ve işçiler bizi tanıdığı için işçiler üzerindeki etkimizden korkuyorlar."

yok, bu da güven yitimi yarattı.

Sendika bizi bilgilendirse biz de işçiyi bilgilendirirdik, zira sendika işçiyi tanımaz, biz tanıyoruz. Patron şimdi sendikadan istifa edenlere zam teklif ediyor. Ek olarak da tehditler var. Bunlara karşı işçiler ise sendikadan güç alamıyorlar. O yüzden de "haklarımızı alıp çıkalım" eğilimindedirler.

Bu direniş 2 yönlü bir çalışma oldu. Biz % 85'in üzerine çıktık. İki fabrikada da, 600 kişiden 550 civarı insanı örgütledik ama 120 insan işten çıkartıldı ve kimse bir şey yapmadı.

- Hukuki durum ne süreçte? Davalar nasıl gidiyor?

- Patron yetkisiz mahkemeye itiraz vererek süreci uzatmak istiyor. Süreci uzatarak direnci kırmak istiyor.

- Sendika bitirdiğinde ne yapmayı düşünüyorsunuz?

- Biz gidebileceğimiz yere kadar gitmeyi istiyoruz. Ancak maddi durumların yarattığı sıkıntılarla ne kadar ilerleriz belli değil. Ben işsizlik maaşı almıyorum. 300 lira para ile ne kadar daha dayanırız bilemiyoruz.

Sendikamızın tutumu...

- Sendikamızın bitirme kararını nasıl yorumluyorsunuz?

Bahar Gök: Biz birkaç aydır belirli meseleleri konuşuyorduk. Sendikaya da karar aldırılmaya çalıştık. Burada sendikal örgütlülük biraz zayıfladı ancak patronun yeni sipariş aldığı bir süreçteyiz ve patronu sıkıştırmamızın maddi zemini mevcut. İçerideki yeni personele yönelik ve patronun iş yaptırdığı yerlere yönelik çalışma başlatmamız şart. Bunları hayata geçirmek için sendikaya karar aldırılmaya çalıştık ancak sendika işçilerle olan her görüşmede önerilerimizi "tutmaz, koşullar farklı" vb. reflekslerle karşıladı.

Biz sonuçta ilk kez bir direnişte yer alan insanlarız ve sendikamızın bu yaklaşımına güvendik. Ancak artan çözümsüzlükten ötürü birçok insan çadırı bırakıp sendikaya olan tepkiyle birlikte gittiler. Biz 6 arkadaş ise direnişi sonuna kadar sürdürme kararı aldık.

Devamla da sendikal bürokrasi ile çelişki yaşamaya başladık. Sürecin örgütlenmesi için sendikadan maddi destek bulamazken ilerletici bir faaliyet için etkinlik planladığımızda da

sendikamızın engelleme girişimlerine şahit olduk. Baktık olmuyor, Genel Merkez'le görüşmeye gittik, onlar Gebze Şube'ye haber verdiler ve Gebze Şube Başkanı **Necmettin Aydın** buraya geldi. Özellikle beni hedef alarak konuşmaya başladı ve işçilerin cümlelerini ağzına tıkayarak ve her önerimizi reddederek yaklaştı.

Bu şekilde tartışırken, başında böyle olmadığını, son kişi kalana dek sürdürceklerini belirttiklerini ifade ettik. Bunun üzerine dönerek "sen yalancısın, yalan söylüyorsun" gibi ifadeler kullanılarak "başka yerlerin aklıyla hareket ediyorsun" dedi.

Daha sonra ise, işçilerle bir toplantı yaparak beni teşhir etmeye çalışmışlar. Biz de oturup konuşarak şöyle bir karar aldık "Sendika, direnişi bitirme kararını bize rağmen almıştır. Sendika kazanmayı değil koltuğunun sallanmamasını istemiştir ve yarın işe iadeleri kazanmış olsak, sendika bizimle yol yürümek istemiyor ve işçiler bizi tanıdığı için işçiler üzerindeki etkimizden korkuyorlar."

Biz şu an sendikamızın bu tutumdan vazgeçmesi için çabalyoruz. İşçilerle bir toplantı yapıp, içerideki arkadaşlarımızın isteğini tartışacağız. Onlar sonuna kadar gitmemizi ister ve kendileri de çaba gösterirse biz bu işi götürürüz, yok ters bir şey isterlerse de uyarız işçilere. Sendika yanımızda olmak isteyebilir, istemeyip karşımıza da geçebilir. Kendilerinin bileceği iş.

İztuzu Plajı tehdit altında

H. Merkezi: Ortaca Kaymakamlığı'nın Muğla İztuzu Plajı'nın Ortaca Belediyesi'nden alınarak ihaleyi kazanan firmaya teslim edilmesine ilişkin kararına karşı açtığı davada mahkeme geçen 23 Haziran'da ihaleyi durdurma kararı almıştı.

Bölge halkının uzun soluklu mücadelesi sonucu alınan yürütmeyi durdurma kararı, şirket sahiplerinin itirazları üzerine aynı mahkeme tarafından tekrar bozuldu.

Ortaca Belediyesi'nin 2. İdare Mahkemesi'nde açtığı ikinci davada; İztuzu Plajı'nın Valilik tarafından Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü'ne devredilmesine ilişkin kararın iptali ve yürütmenin durdurulmasını talebi henüz sonuçlanmadı.

Gece işe kalmayan kadın işçiler kovuluyor

Kartal: İstanbul Tuzla'da bulunan ve ayakkabı alarını üreten Ziyılan Grup'a ait fabrikada çalışan 25 civarında kadın işçi gece mesaisine kalmadığı için işten çıkartıldı.

Taşeron koşullarda çalıştırılan kadın işçilerin, aylardır gece vardiyasına zorla bırakıldığı fabrikada, gece vardiyasının değiştirilmesini isteyen kadın işçiler 13 Ekim Pazartesi günü işten çıkartıldı. Haber verilmeden ve sadece 1 kadın işçiden, bir başka işçiye gelen mesaj ile çıkartıldıklarını öğrenen işçiler ise, ücretlerinin ödenmediğini belirtiyorlar.

Konu ile ilgili olarak gazetemize konuşan işçilerden **Berna Işık**, sağlıksız koşullarda çalıştırıldıklarını ve taşeron sisteminden ötürü sürekli baskı altında tutulduklarını belirterek, "Yaklaşık 3 aydır Gebze Şekerpinar'da bulunan Ziyılan fabrikasında taşeron işçisi olarak çalışmaktayım. Fabrikada 3 ayır

taşeron şirket bulunmakta ve ihtiyaca göre bu şirketlerin sayısı artıp azalmaktadır. Gerek fabrikanın çalışma koşulları, gerek işçilere yapılan psikolojik ve fiziksel baskı her gün artmaktadır. Az ücret ile ağır bedensel işlerde zorla çalıştırılmaktayız. Kadrolu ve taşeron iş ayırımı fazlasıyla yaşıyoruz, öyle ki her gün fabrikanın önüne bir ambulans geliyor. Fabrikaya getirilen ucuz yemeklerden zehirlenen işçiler ise cabası. Bu tür şikayetler göz ardı ediliyor" dedi.

Çalışma ortamında cinsiyetçi küfürlere de maruz kaldıklarını belirten Işık, şeflerin ayrıca şoven içerikli konuşmalarla Kürt işçileri aşağıladığını ve müdahale eden işçilerin işten çıkartılmakla tehdit edildiğini aktardı.

Hala ücretlerinin ödenmediğini ve içeride alacaklarının olduğunu belirten Işık, gece vardiyasının de-

ğişme taleplerinden ötürü işten atıldıklarını belirterek "2 ay boyunca gece vardiyasında 12-8 mesai ücreti olmadan psikolojik ve fiziksel baskı altında çalıştık. Artık bedenemizi kaldıramadığımız için vardiyalarımızın değişmesini talep ettik. Talebimizin karşılığında da gece vardiyasından gelen bütün kadın işçiler olarak artık işe çağırılmıyoruz. Ekip şeflerimiz fazlasıyla baskı uyguladığı için tabiri caizse at yarışına tabi tutuluyoruz, ürettiğimiz sayının artmaması dâhilinde işten atılmakla tehdit ediliyor" şeklinde konuştu.

Kölelik koşullarının taşeron sistemi ile daha da meşrulaştırılmaya çalışıldığı fabrikada, işten atılan kadın işçiler ise, ödenmeyen ücretleri için önümüzdeki Pazartesi günü gerçekleşecek görüşmenin sonuçlarını bekliyorlar.

Sendikal bir örgütlenmenin olmadığı fabrikada, işçiler içerideki alacaklarının ödenmesini istediklerini belirtirken, konu ile ilgili olarak nasıl bir süreç işleteceklerini tartışıyorlar. Yaptığımız görüşmede, kadın olmanın iş yaşamında sürekli olarak baskı altında tutulmakla eşdeğer olduğunu belirtirken, kadın işçilerin ise egemenlerce en rahat feda edilen işçiler olduğunu söylüyorlar.

Emekçinin Gündemi

DDSB, yarını bugünden planlayarak yol alacak

DDSB, 5. eğitim kampını 2-6 Ekim tarihleri arasında gerçekleştirdi. Kamp Soma'da katledilen 301 maden işçisine atfedildi. Kampın yapıldığı tarihte Kobanê Serhildanı başlamıştı. Yaşanan direniş ve direniş destek eylemleri de kamptaki tartışmalara ciddi oranda yansdı.

Uzun süredir işçi sınıfı içindeki çalışmalara dair tartışmalar yürütmekteydik. Gezi İsyanı'nın ortaya çıkardığı sonuçlar da geçen yıl yapılan kamp önemli bir yol göstermişti. Geçen yılki kampa bu nedenle DDSB açısından bir dönemeç olarak düşünülebilir. Uzun tartışmalar sonrası daha verimli bir süreç örgütlenmesi hedeflendi. Bu DDSB açısından da önemli bir pratik adım oldu. İşçi sınıfı mücadelesinde bu adımın atılması sonrası ortaya çıkan eksiklikler ve nedenleri bu yıl yapılan kampta tartışıldı. Bu tartışmalarda siyasi ve politik açmazlar ile ideolojik zayıflıklarımızın nedenleri üzerinde durduk.

DDSB örgütsel anlamdaki eksikliğini işçi sınıfı içinde yapılacak ve yürütülecek faaliyet ile önemli oranda aşabileceğini belirledi. Çünkü DDSB örgütsel zayıflığı sayısal temelde ele almamaktadır. Aksine siyasi olarak işçi sınıfı içinde yapılacak çalışmanın bilince çıkarılması olarak görmektedir.

Bu nedenle bu yılki kampta geçen yıla göre daha fazla ortak noktaların olması DDSB'nin giderek düşünce birliğini yaratmasında önemli bir yerde durduğunu gösterdi. Kamp geçmiş yılın yol göstericiliğini dikkate alırken yaşanan eksikliklerin giderilmesi için sürekliliği sağlanmış faaliyeti ve çalışma biçimini esas olarak belirledi.

İki farklı örnek verirsek; Birincisi Soma'da 301 madencinin öldürülmesindeki sürece DDSB müdahale etmemiş ve seyirci kalmıştı. Burada yapılması gerekenleri yapmamıştı. İkincisi Torunlar İnşaat'ta 10 işçinin ölümüne neden olan iş cinayeti ile bugün halen devam eden Kobanê direnişine dair ortaya koyduğu tutum eksikliklerine rağmen atılması gereken adımlardır. Bu iki örnek bizim için önümüzdeki süreçte nasıl davranmamız gerektiğini gösteren örnekler olmuştur.

Kampta asgari ücret, 1 Mayıs ve kurultay çalışmaları, TAŞERON ÇALIŞMANIN olduğu alanlara yoğunlaşma konuları da tartışıldı. Bunun dışında bölgesel çalışmalar (fabrika faaliyetleri, havza faaliyetleri) ile iş kollarına göre örgütlenmeler de (tek iş kolunda her yerde faaliyet) bu süreçte esas faaliyetin yürütüleceği alanlar olacaktır.

Bu alanlar daha çok düşük ücret ile esnek ve fazla çalışma ile güvencesiz alanlar esas olarak belirlenecektir. Bundan maksat yürütülecek faaliyette her yere yumruk sallama yerine daraltılmış alanlar-bölgeler ya da iş kolları şeklinde ele alınmasıdır. Bu, diğer yerlerde faaliyetin yürütülmeyeceği gibi sonuç çıkarmalı. Çünkü DDSB işçi sınıfının bulunduğu her alanda faaliyet yürütmeyi esas çalışma olarak görür. Ancak öncelikli alanlarda faaliyet yürütmek daha olumlu ve model yaratacak sonuçlar çıkarabilir. DDSB kampı sonrası yarınını bugünden planlayarak bu süreci örgütleyecek, gelecek yıl yapılacak kampta daha güçlü ve yol almış bir DDSB olacaktır.

Kolin şirketi, termik santral için 200 ağaç kesti

H. Merkezi: Üçüncü havalimanını da yapacak konsorsiyumun içinde yer alan **Kolin Grubu**, Soma'nın Yırca köyünde yapmayı planladığı termik santral için kamulaştırma süreci tamamlanmasına rağmen zeytinlik katliamında ikinci faslı da gerçekleştirdi.

Bundan önce gece yarısı baskısıyla zeytinliklere iş makinesiyle giren ve 13 ağacı kesen Kolin

Grubu, önce köylülere ait 86 ağacı elektrikli testerelerle bir saat içinde kestirdi. Köylülerin geçim kaynağı ağaçlardan beşi yaklaşık 200 yaşındaydı.

Kıyım karşı köylülerin, jandarmayı çağırmasıyla ağaç kesimi bir süreliğine önlendi. Ancak jandarmanın bölgeden ayrılmasıyla kıyım sürdü. 139 ağaç daha kesildi.

Şirket yetkilileri Yırcahlılara kesime devam edeceklerini söyledi.

Yırca Köyü'ndeki binlerce metrekarelik alanda bulunan zeytinlikler, Bakanlar Kurulu tarafından alınan kararla, üçüncü havalimanını yapan konsorsiyum içinde de yer alan Kolin Grubu'nun Soma Kolin Termik Santrali'ni yapması için acele kamulaştırılmıştı. Manisa İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü kamulaştırmaya olumsuz görüş yazmasına rağmen bu görüş ÇED raporuna girmemişti.

Senoz'da HES ısrarı yargıdan döndü

H. Merkezi: Rize Senoz Vadisi'nde yapılmak istenen HES'lere karşı Senozlular 13. davalarını da kazandı.

Rize İdare Mahkemesi, Kayalar HES projesine ilişkin "ÇED olumlu" kararının yürütmesini durdurdu, itiraz yolunun da kapalı olduğuna hükmetti.

Ancak Danıştay'ın iki ayrı kesinleşmiş iptal kararına rağmen Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Mart ayında yayımladığı bir ilanla, Kayalar HES Projesi için "ÇED Olumlu" kararı verdiğini duyurdu.

2007 yılından bu yana Senoz'u korumak için açtıkları 12 ayrı davayı kazanan köylüler, su kullanım hakkı anlaşması iptal edilmiş bir proje için ÇED Olumlu kararı verilmesini hukuk dışı olarak niteleyip yeniden yargı yoluna gittiler.

Halkın görüşleri, Danıştay kararları gözardı edildi

Yargı bu davada da bölge halkını haklı bularak projeye ilişkin "ÇED olumlu" kararının yürütmesini durdurdu, mahkeme itiraz yolunun da kapalı olduğuna hükmetti. Senoz halkı artık projenin tamamen iptalini bekliyor.

“Bu direniş olduğu müddetçe Kobanê düşemez!”

“(İŞ)İD’i Kobanê’nin her karış toprağından söküp atacağız”

H. Merkezi: (İŞ)İD çetelerinin Kobanê’ye yönelik saldırıları, çatışmalar tüm hızıyla devam ederken inisiyatifin büyük oranda YPG güçlerinin elinde olduğunu belirten YPG sözcüleri çatışmaların yoğun bir şekilde Kobanê’nin doğusunda gerçekleştiğini belirtiyor. Kentin doğusunda sınır hattından saldırılarını yoğunlaştıran (İŞ)İD, Mürşitpınar Sınır Kapısı’na doğru saldırılarını gerçekleştiriyor.

Cerablus, Gire Spî (Til Ebyad), Rakka başta olmak üzere çeşitli yerlerden yaptıkları takviyelerle saldırılarını yoğunlaştırmaya çalışan (İŞ)İD çeteleriyle savaşan YPG güçleri, çetelere ağır darbeler vurarak büyük oranda geriletmiş durumda. Bir TV kanalına röportaj veren YPG Kobanê Komutanı **Mahmut Berxwedan**, “Bir aylık direnişten sonra artık adım adım zafere doğru hamle başlatmış bulunuyoruz. Özellikle son bir haftadır Kobanê DAİŞ’e mezar oldu” şeklinde konuşarak “Kobanê düştü düşecek” safsatalarına cevap verdi.

Kobanê’nin üç cephesinde devam eden çatışmalarda (İŞ)İD’in kontrolünde bulunan Salahaddin ile Diyale arasındaki Karagöl bölgesi, YPG güçlerinin operasyonlarıyla YPG’ye geçti. Doğu cephesinde çatışmalar kentin içinde, güney cephesine Kobanê’nin kenar mahalleri ile Memidê köyü arasında devam ederken, (İŞ)İD YPG’nin yoğun saldırılarına intihar eylemleriyle karşılık vermeye çalışsa da YPG güçleri bu intihar eylemi girişimlerini boşa çıkarmaya devam ediyor. Mürşitpınar Sınır Kapısı’na yönelen (İŞ)İD çetelerinin attığı havan topları yer yer Türkiye tarafına geliyor.

Koalisyon uçaklarının önceleri etkisiz hava saldırılarının da son dönemde etkili hale geldiğini belirten YPG güçleri, sokakların çetelerin cesetleriyle dolu olduğunu söylerken, “(İŞ)İD’i Kobanê’nin her karış toprağından söküp atacağız” sözleriyle direniş kararlılıklarını göstermekte.

(İŞ)İD çetelerinin, başta TC olmak üzere birçok ülkeden almış olduğu lojistik destek ile sürdürdüğü Kobanê saldırılarında; sınırdan direnen Ortadoğu halklarının umudu olan YPG ve YPJ güçlerine destek amaçlı başlatılan nöbet eylemine katılmak ve bölgenin nabzını tutmak için Pirsûs’a gittik. Pirsûs-Kobanê sınırı köylerinden Dewşan köyüne ilk ulaştığımız anda bizi bir önceki gece yapılan polis-asker saldırısının kalıntıları karşıladı. Kısıtlı imkânlarıyla Kobanê halkı ile dayanışmaya gelenlerin kiraladığı servis araçlarından birisinin yanarı kalıntılarıyla karşılaştık. Sonradan “o servisle gelen” heval kurduğumuz diyalogta konuyu şu şekilde özetledi: “Destek için geldiğimiz Dewşan köyünde asker ve polis karanlık çökmesiyle birlikte provoke edici bir saldırı oldu. Köydeki insan zinciri ve nöbetteki halka gaz bombası atarak kitleyi yüzlerce metre kovaladılar. Biz de ilk saldırı sırasında geri çekildik. Köye giden asfalt yolda bulunan park halindeki minibüsümüze geçmeye karar verdik. Kolluk kuvvetleri bizim otobüse geçtiğimizi gördü, biz otobüs içerisindeyken birçok zırhlı araç saldırılarını içerisinde bulunduğumuz minibüse yöneltti. Onlarca gaz bombası atıldı. Atılan gaz bombalarından birinin aracın camını kırarak içeri düşmesi sonucu araç içinde yangın çıktı. Alevler kısa sürede büyürken kapıyı açmakta zorlandığımız için yanma tehlikesi geçirdik. Bir süre çabaladıktan sonra kendimizi dışarı attık. Dışarıya çıktığımızda aracın patlama riski olabilir düşüncesiyle oradan uzaklaştık ve son olarak yere yattık. Yürüyecek gücümüz kalmamıştı.”

Gözlemediğimiz ilk görüntü ve bu görüntüyü oluşturan gerçekleri iç içe geçirdiğimizde karşımıza tamamlanmış olarak çıkan porte; “devletin faşist yüzünü” gösteriyordu.

“Partizancı olduğumuzu söyleyince, sıkı sıkı sarıldı”

Kim olduğumuzu nereden geldiğimizi sorduğunda “İbrahim Kaypakkaya’nın yoldaşlarıyız, Partizan’ız” cevabımızdan sonra bize sıkı sıkı sarılması hepimizi duygulandırdı.

Karşılaştığımız bu manzaradan sonra gözlem için ve “Kobanê halkına daha fazla destek nasıl olunabilir” düşüncesiyle dolaşırken halkla kurduğumuz diyaloglarda bir şey gözümüze çarptı. Bütün olan bitenin gözleri

önünde olduğu ve alanda insanlar “gördüklerini doğru yorumlamak için” sürekli diyaloga giriyor, zihninde oluşan algının doğruluğunu sorguluyordu.

Nöbet vakti...

Biraz zaman geçtikten sonra halkın inisiyatif olarak “Asayiş Nöbetleri” tuttuğunu öğrendik. Partizanlar olarak gönüllü olduğumuzu iletmemiz sorumlu hevallerce sevinç ve mutlulukla karşılandık. “Nöbet bölgemizi” ciddiyet ile tartışarak kararlaştırdık. Nöbete geçtiğimiz süreden kısa bir süre sonra, bir başka nöbet noktasında kimlik kontrolleri sonucu şüpheli tavırları nedeniyle 3 kişinin halk inisiyatifi tarafından gözaltına alındığını öğrendik ve bölgeye gittik. Yakalananların (İŞ)İD’li olduğunu, yakalanan 3 çete üyesinin gözaltına alınmasının ardından birinin kaçtığını öğrendik. Yapılan sorgulama sonrası 3 kişi, asayiş güçlerince başka bir alana götürülmek üzere alandan çıkarıldı.

Hevaller ile görüşmelerimizden sonra nöbet alanımıza geri döndük. Ateşte Reşo (çaydanlık) içinde kaçak çayımız ve siyasi tartışmalar-sohbetler eşliğinde sabahladık. Ertesi gün olduğunda asayiş nöbetlerinin gündüz çoğaltılacağını öğrendik. Yine gönüllü olduğumuzu ilettik. İlk olarak “gece nöbet tuttuğumuzu bu sebeple dinlenmemiz gerektiğini” söyleyen hevaller, ısrarcı ve kararlı duruşumuzdan sonra karakola en yakın nöbet noktasına 5 kişilik bir grup ve “Filistin” olarak tabir edilen yüz kapamasıyla (biz daha sonra bunu Kobanê olarak değiştirdik) ciddiyet ve sorumluluk ile nöbetimize başladık.

“Sızmaları engelledik”

Nöbetimiz sırasında kimlik kontrollerinde bulunduk, duygusal yaklaşan arkadaşlara uyarılar yaparak inisiyatifin belirlediği noktalara dönmelerini sağladık. Bir süre geçtikten sonra bir şahsın şüpheli tavırları dikkatimizi çekti. Telefon ile Kürtçe konuşan bir şahsı durdurup kimlik kontrolü yaptık. Kimliği sahte izlenimi verdiği için nöbetteki hevaller ile kısa bir bakışma ile “durumu anlaşılır” kıldık. Ve hevallerin gelmesiyle şahsı gözaltına aldık. Araca bindirdiğimiz şahsı gözaltına alarak sorgu işlemi için koordinasyon bölgesine götürdük. Bir gün içerisinde karşılaştığımız “2 sızma” girişimi de bizim nöbet görevimizin ne kadar ciddi ve önemli olduğunu, bu ciddiyet ile Kobanê halkı ve YPG-YPJ’li yoldaşlara faydalı olabileceğimizi bir kez daha anlamış olduk. Havanın kararmasıyla birlikte nöbetimizi bir başka asayiş kuvvetine devrederek dinlenmeye çekildik. Kısa süreli uykudan sonra vakit kaybetmeden hevaller ile diyalog kurup değerlendirme yaptık. Bu konuşmamız ve diyaloglarımız sırasında 1,5 km batıda bulunan Çaykara Köyü’nden gelen askeri araçları fark ettik. Bulduğumuz inisiyatif alanı (sınır nöbet alanı) sağ-sol ve cephe tarafından (3 koldan) kuşatılıyordu.

Puşilerimiz ile yüzümüzü kapatarak, direniş için hazırlığa geçtik. Alana yayıldık. Alanın geniş bir düzlük olması ve sığınacak yerin olmaması aleyhimizeydi. Yaklaşan faşist TC askeri-polisinin zırhlı araçlarına ilk olarak havai fişeklerle karşılık verdik.

“Bijî berxwedana Kobanê”, “Kobanê faşizme mezar olacak (İŞ)İD’e mezar olacak” sloganlarına bir de “Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya” sloganını ekledik. Daha sonra sertleşen saldırı ve aleyhimize olan arazi koşulları nedeniyle 500 metre uzaklıktaki Dewşan Köyü’ne çekildik. Düşman bir şeyi anlamıştı. Bu dayanışma oldukça Kobanê düşmezdi, düşmedi de.

“Havai fişeklerimiz hazır, nöbetten kaçmak olmaz”

Ertesi sabah komşu köy olan Çaykara’da bulunan asker karakolunun yanında toplanan halkı gözlemledikten sonra oraya doğru ilerledik. Noktaya vardığımızda karakolda bulunan bir uzman çavuşun köy halkının bekleyişte olduğu ve saldırıları gözlemediği yere “provokatif” sözlü saldırısını kameralarımıza kaydettik. Görüntü alınmasının yasak olduğunu dile getiren askere cevabımızı, o anların kaydını yayımlayarak vermeyi tercih ediyoruz.

Nöbet görevlerimizin bu şekilde devam ettiği günlerimizin son gününde, Mürşitpınar Sınır Kapısı’na doğru yola çıktık ve arazide olan çok sayıda boş “biber gazı kapsülü” eşliğinde bölgede gözlem yaptık. Sınır köyünde bulunanlarla diyalog kurduk. Sürekli ambulansların geliş gidişini görmemiz nedeniyle Suruç Devlet Hastanesi’ne gitmeye karar verdik. Sınırın Kobanê yakasından getirilen yaralıları sedye ile hastaneye girişinde ilk olarak halkın gözleminde geçiyor ve (İŞ)İD’li olup olmadığı kontrol ediliyordu. Daha sonra ambulansların “Amed-Malatya-Dersim-Hakkâri-Şırnak-Van-İstanbul-İzmir” ve daha birçok merkezden geldiğini gördük. Bu görüntü bize dayanışmanın boyutunu da gösterdi. Bir süre sonra bir kadının ağıtları ile yüreğimiz parça parça oldu.

Donup kaldığımız hastaneden bir süre sonra çıktık ve Pirsûs merkezde halkla yaptığımız sohbetler sonrasında dönüş için yola koyulduk. Yaptığımız tüm gözlem ve diyaloglar sonucu mücadeleye ve direnişin birleştirici gücüne tanık olduk. Akşam nöbette beraber oturduğumuz, üşüdüğü için battaniyemizi-polarımızı paylaştığımız hevalimizin sabaha doğru YPG’ye katılmak için Kobanê’ye geçtiğini öğrendiğimizde hislerimizi tarif edecek cümleler kuramadık. O bir özgürlük savaşçısı olmaya gitmişti. Sınıra dönerek “yolun açık olsun heval” diyerek, Kobanê’ye el sallayarak yüreğimizi hevalle Kobanê’ye yollayarak dönüş yaptık.

(Bir Partizan)

“Sena ile dayanışmamızı sürdüreceğiz”

Sena'nın boşanma isteğini hazmedemeyen Osman Şengül, Nisan 2014'te Sena'yı 17 yerinden bıçaklamış, öldürmek istemişti. Komşuları tarafından hastaneye kaldırılan Sena'nın şikâyeti üzerine açılan davanın duruşması 17 Ekim sabahı görülürken, **Yeni Demokrat Kadın**'ın da bileşeni olduğu **Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu** davanın takipçisi oldu.

Kadınlar Sena için eylemde!

Bakırköy 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşma öncesi, adliye önünde bir araya gelen Acil Önlem Grubu, bir açıklama ile erkek adaleti protesto etti.

Açıklamayı okuyan **Nergis Şen**; Sena'nın hala Osman Şengül'ün ölüm tehditlerine maruz kaldığını ve hayatının tehlikede olduğunu söyledi. Şen, erkek devletin katilleri hala koruduğunu ve Sena'nın yalnız olmadığını belirterek “Bizler bugün buraya, Sena'yı 17 yerinden bıçaklayan Osman Şengül'ün 'kasten öldürmeye teşebbüs' nedeniyle yargılandığı davanın ilk duruşmasını takip etmek, erkek şiddetine

direnen Sena yalnız değildir demek için geldik” dedi. Eylem sloganlarla sonlandırıldı.

Meğerse Sena ilgisizmiş!

Kadınlar açıklamanın ardından duruşmaya geçerek, davayı takip ettiler.

Duruşmada sanık Osman Şengül'ün ifadesi alındı. Şengül 4 yıldır evli olduğunu, evlilik süresince eşi Sena Şengül'ün kendisine her konuda ilgisiz davrandığını, sonrasında da kendisini aldattığını fark ettiğini ve yaşanan gerginliğin sebebinin bu olduğunu belirtti!

Yaralama olayında ise Sena'nın kendisine saldırdığını, kendisinin ise sadece korunmaya çalıştığını, Sena'yı da yanlışlıkla yaraladığını iddia etti!

Şengül bu ifadelerle erkek adaleti kendine inandırmaya çalışırken Sena ise, yaşadığı travmanın etkisiyle sokağa dahi

çıkamayacak derecede psikolojik sorunlar yaşaması neticesinde duruşmaya katılmadı.

Mahkeme Osman Şengül'e inandı!

Sanık ifadesinin ardından Sena'nın avukatları sanığa soru sormak istedi fakat muhtemelen Şengül'ün o “gözleri yaşartan” açıklamasına ikna olan mahkeme başkanı reddetti. Mahkeme başkanının Sena'nın avukatlarının sözünü sıkça kestiği, başka duruşmalarının olduğunu öne sürerek avukatlara söz hakkı dahi vermekten imtina ettiği gözlemlendi. Sena Şengül'ün avukatları, sanığın tutuklu yargılanmasını talep etti.

Sena Şengül'ün avukatlarının sanığın tutuklanması talebi reddedilerek duruşma, 25 Ocak 2015'e ertelendi.

(**İstanbul Yeni Demokrat Kadın**)

Gülsuyu'nda kadınlardan kahvaltı etkinliği

İstanbul: Gülsuyu Yeni Demokrat Kadın 19 Ekim günü Nurettin Sözen Parkı'ndaki Umut Çay Bahçesi'nde kadına yönelik şiddete ve yozlaşmaya karşı “Komşunu da al gel” diyerek çağrısını yaptığı kahvaltı etkinliğini gerçekleştirdi.

Kahvaltının ardından devletin yoğun saldırıları altında bulunan mahallede, kadınların bir arada bulunmasının önemine dair yapılan konuşma ile devam eden etkinlik, bütün kadınların söz alması ile devam etti. Her kadının evde, sokakta, işyerinde şiddete uğradığına dair tartışmalar yürüten kadınlar, devletin saldırı politikalarından uyuştur-

rucu, çeteleşme ve yozlaştırma konuları üzerinde ayrı bir şekilde durdular. Uyuşturucu, çeteleşme, yozlaştırma politikalarının dolaylı yoldan kadına yönelik şiddet ürettiği sonucuna varan kadınlar; buna karşı kadınlar olarak bir arada olmanın, mücadele yürütmenin önemi üzerinde durdular. Kadına yönelik şiddetle ve uyuşturucu-çeteleşme-yozlaşma ile mücadelenin eylemlerin yanı sıra kadınların bir araya gelmesiyle mümkün olacağını belirten kadınlar, ortak alanlar yaratıp buralarda tartışmanın öneminden bahsettiler.

Kahvaltı etkinliğinin sonucunda kadınlar “kadın alanları” oluşturmanın adımını atmak ve kadınlar olarak şiddete ve yozlaşmaya karşı mücadele için 25 Kasım öncesinde mahallede kadın festivali yapma kararı aldılar.

nucu oğlu Dursun Zehir tarafından katledilen Hanime Aslan davasının 4. duruşması 14 Ekim'de İstanbul Adliyesi 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu'nun da takip ettiği duruşmada Hanime Aslan'ın kardeşi Beyhan Aytürk duruşmada tanık olarak dinlendi. Hanime Aslan'ın daha önce Hızır Zehir tarafından defalarca şiddete,

Hanime Aslan davasının 4. duruşması görüldü!

İstanbul: Boşandığı eşi Hızır Zehir'in azmettirmesi so-

hakarete, tehdide maruz kaldığını, oğlu Dursun Zehir tarafından telefonla aranarak tehdit edildiğini belirten Beyhan Aytürk, baba Hızır Zehir'in azmettirmesi ile bu cinayetin işlendiğini vurguladı.

Mahkeme salonunda, sanıkların, Hanime Aslan'ın ailesini tahrik etmesi sonucu, sanıklar ile Hanime Aslan'ın ailesi arasında gerginlik yaşandı. Yaşanan gerginlik üzerine Hanime Aslan'ın ailesi ve sanıklar duruşma salonundan çıkarılarak yargılamaya devam edildi.

Savcı, tutuklu bulunan azmettirici baba Hızır Zehir'in tahliyesini istedi. Mahkeme heyeti Hızır Zehir'in tahliye talebini reddederek duruşmayı 12 Kasım 2014'e erteledi.

Göğün yarısı

Bu ölümler bizi “Üzmez”!

Kadınlar, Rojava'da yarattıkları devrimi aylardır verdikleri direnişle sürdürüyor. Köle pazarlarında satılan, tecavüz edilen, katledilen kadınların öfkesiyle YPG/YPJ saflarında direnen kadınlar; ağır bedeller pahasına IŞİD'i geri püskürtüyor. Kobanê'den gelen ses Türkiye Kürdistanı'nda ve metropollerinde yankısını buluyor. Aylarca yüreği yananlar, sokakları yangın yerine çeviriyor; bir sel olup sınır aşıyor. Serhıldana duran bir halkı durduramayacağını anlayan devletse, Hizbulkontra güçlerini devreye sokuyor ve dört günde onlarca insan katlediliyor. Ana akım medyanın Gezi'deki aymazlığı ise tüm istikrarıyla sürdürüyor; günlerce Kobanê eylemlerinin ülke ekonomisine zararı tartışılıyor. Ve bir ananın çığlığı yükseliyor: “Otobüs yakıldıysa yenisini alırım. Kaldırım taşı söküldüyse yerine koyarım. Şimdi siz de çocuğumu bana geri verin!”

Tam da bu sırada birden bire gündemimiz değiş(tiril)iyor: Cem Garipoğlu'nun intihar ettiğini öğreniyoruz. Herkes başı ve vücudu iki ayrı konteynırdan çıkan 17 yaşındaki Münevver'i unutuveriyor birdenbire. Zengin ailesinin parasıyla 197 gün saklanan ve kadınların verdiği uzun mücadele sonucu yurtdışına kaçamadan tutuklanan Cem Garipoğlu'na acımaya başlıyor, günah çıkartıyor herkes. Münevver'in ölümü üzerinden ahlak dersi vererek bu cinayeti meşrulaştırmaya çalışanlar, Cem Garipoğlu'nun ölümüyle veryansın ediyor adeta.

Hatta birileri daha ileri gidiyor ve duydukları vicdan azabını şu sözlerle dile getiriyor: “Biz Cem'e haksızlık yapmışız!” Yaşarken katillerden hesap sormayanlar, öldükten sonra onlara hesap veriyor. Ve devam ediyor: “17 yaşında bir oğlanın (tamam gencecik, güzelim bir kızı öldürdü) yanında yer almamız gerektiği kadar yer almamız!” Yaptıkları yapacaklarının teminatı olan devletin katili saklayabileceğini düşünen ve “intihar”ına inanmayan ailesini hedef gösteriyor. Erkek egemenliğinin sınır tanımazlığını -en iyi ihtimal- görmezden geliyor ve katillerin ellerini kollarını sallaya sallaya gezdirdiği bu ülkede “Münevver'in ailesi intikama doymuyor” diyor. Kadın ve LGBTİ katili abilerinden daha çok şey öğrenmeden ölüp giden Cem Garipoğlu için yazdığı satırlara devam ediyor: “Cem, burada büyümüş olsaydı daha hazırlıklı yakalanırdı.” Yeteri kadar hazırlıklı olmadığı için “intihar” eden katil için “Yazık oldu” diyerek bitiriyor. (Perihan Mağden, 16.10.2014, Taraf)

Henüz Cem Garipoğlu'nu kapatmadan Hüseyin Üzmez gündemi çıkıyor karşımıza. 14 yaşındaki bir çocuğa defalarca tecavüz ettiği için tutuklanan ve daha önce de iki kez tahliye edilen Üzmez; bu kez prostatı, kalp hastalığı ve psikolojik rahatsızlıkları olduğu gerekçesiyle salıveriliyor. Yine kadınların mücadelesi sonucu devletin aklamadığı Üzmez'in tahliyesi hepimizde bir öfke nöbeti yaratıyor. Neyse ki, 83 yıllık yaşamında sayısını bilmediğimiz cinsel taciz ve tecavüzde bulunan Hüseyin Üzmez, artık yolun sonuna geliyor. Hüseyin Üzmez'in cenazesine benzer pratikleri bulunan Aczimendi tarikatı lideri Müslüm Gündüz ve tarikatın diğer üyeleri katılıyor. Cenazede Aczimendiler, -günahları çok olduğundan olsa gerek- ikinci kez cenaze namazı kılıyor. Gerici-kadın düşmanı güruhun erkek dayanışması, “son görev”de de kendini buluyor.

Peki “hazin son” şeklinde zihinlerimize servis edilen bu ölümlere üzülmemiz mi gerekiyor? Ya da soruyu tersinden soralım: Bir katil ve bir tecavüzcünün ölümü neyi değiştiriyor? Hala kadınlar boğazı kesilerek, onlarca yerinden bıçaklanarak öldürülebiliyorsa Cem Garipoğlu'nun ölümü “sayısal bir veri”nin ötesinde ne ifade ediyor? Henüz geçen hafta 4,5 yaşındaki kız çocuğu bir hastanede tecavüze uğradıysa eğer, işte Hüseyin Üzmez hala yaşıyor! Bu katil ve tecavüzcülerin ölümü, kararttıkları hayatları yeniden getirmiyor!

İşte bu yüzden 2 değil 20 cenaze namazı da kılsanız, biz bu günahları silmiyoruz! Kadın düşmanlarını kim affederse affetsin, biz affetmiyoruz! Adaleti -kendisi de katil ve tecavüzcü olan- devletin kirli vicdanına terk etmiyoruz!

Mücadelemizi onlardan baki kalan zihniyeti, erkek egemenliğinin köklerini kazıyana kadar sürdüreceğiz! Sistemi temellerinden sarsacak mücadelemizi kadınların sarsılmaz iradesiyle büyüteceğiz!

Katliamı meşrulaştırma tasarrufu olarak:

Uzun yıllardır gündeme gelen bir konu, polise ve adaletsiz yargıya sınırsız yetkilerle donatan TCK ve CMK kanun değişiklikleri. Özellikle Türkiye'nin Ortadoğu politikası nezdinde askeri ve ideolojik aygıtları yetkilendirilmeye başlandı. Öyle ki bu mevcut konjonktürel süreç ekseninde daha önemsenir oldu. Zira dünyada boy gösteren ve iktidarları hedef alan eylemsellikler ege-menleri tedirgin etmektedir. Türkiye açısından özellikle 2007 yılında çıkarılan Polis Vazife Ve Salahiyet Kanunu (PVSK), kolluk güçlerinin oldukça geniş yetkilerle donatıldığı bir yasa olup, "dur ihtarına uymadığı" gerekçesi ile birini vurma yetkisini tanımasıyla ünlüdür. Faşizmin, kendisini üretmesinin bir parçası olan askeri aygıtlar bu açıdan yetkilendirilmede sınır konulmayan alanlardır. TC'nin halkın muhalefetine "Demokles'in kılıcı" olması amacıyla çıkardığı TMY esas olarak polise verilen geniş yetkilere zemin oluşturuyor. İşte, TMY'den aldığı zeminle çıkarılan PVSK üzerinde değişiklikler ve Türk Ceza Kanunu'nda (TCK) yapılan değişiklikler ile var olan yetkiler her geçen dönem genişletiliyor.

Geçtiğimiz hafta yapılan değişikliklerden bahsetmeden önce, Haziran 2014'te yapılan değişikliği de hatırlatmamızda fayda var. Torba yasa içerisinde yer verilen değişikliklerde "terör" kapsamına aldıkları fiillerde, ceza miktarını artırırken, özellikle cinsel şiddet suçlarına verilecek (tabi başarılı olursa) cezanın miktarı düşürüldü. Kadın örgütlerinin itirazıyla karşılaşan bu kanun değişikliği açıktır ki; özellikle son yıllarda oldukça başarılı örgütlenmeler oluşturan ve mücadelede hesap soruculuğunu iyiden iyiye hissettiren kadınları

Polis, 10 işçinin öldüğü Torunlar İnşaat patronunun korumasında...

cezalandırma ve caydırma amaçlı çı-

karlıymıştı. Bu anlamıyla çıkarılan TCK ve TMY devletin halk kitleleri nezdinde kendini üretmesini hedeflemektedir. Sadece bir örnek bile devletin militarist güçlerini ve yargı mekanizmasının hangi misyonu üstlendiğini gösteriyor.

TCK, polis ve yargının yetkisini genişletiyor

Gezi Sendromu, yolsuzluk operasyonu ile denge milini kaybeden AKP hükümeti, Kobanê eylemleri ile düştüğü panikleme haliyle sürecin az da olsa durulması ile ilk olarak kendi bekasını korumanın çalışmalarına başladı. TC çıkardığı Yeni "Güvenlik Yasası" toplu katliamların önünü açarken, polisin infazlarını meşrulaştırıyor. Devleti kutsallaştırılan ve dokunulmaz kılan sistem içinde bu yasa alkışla geçirildi. Genişletilen katliam yetkisi ile Kobanê eylemlerinde hayatını kaybedenlerin sayısı 40'a aşmıştı. Yüzlerce yaralı ise hala tedavi altında.

AKP'nin yeni "Güvenlik Yasa Taslağı"nın detayları belli olmaya başladı. Hükümet, tasarıyla; polise toplu katliam yetkisi vermekten sınırsız arama yetkisine kadar birçok konuda cunta dönemi uygulamalarını geri getiriyor. Yasa her şeyden önce olası katliamlara yasal dayanak getiriyor. Kobanê serhildanı sonrası gündeme gelen taslak, yeni bir savaş konsepti hazırlığı misyonu üstleniyor adeta.

Hâkim ve savcılara maaş artışı ve disiplin affı getiren yasa teklifi, Kobanê serhildanı üzerine Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın "Salı'dan sonra yeni yasal düzenlemeleri gerçekleştirerek sokakları bu vandallardan süratle temizleyecektir" (12.10.2014) sözleri ile genişletildi. AKP milletvekilleri tarafından TBMM'ye sunulan kanun ile CMK ve

TCK'da değişiklikler getirildi. Yapılan ve yapılacak olan değişikliklerle polis keyfi olan durumunu güçlendirecek. Arama yapabilmek için "somut delillere dayanan kuvvetli şüphe" yerine "makul şüphe" yeterli sayılacak. Kanunda, "Anayasal Düzene ve Bu Düzenin İşleyişine Karşı Suçlar" için de dinleme ve teknik takip kararı alınmasının yolu açılacak. Ayrıca kişilerin taşınmazlarına, hak ve alacaklarına el konulabilecek. Kanundaki değişikliklerde yer alan ibarelere göre; polis saldırısının ardından çıkan çatışmalarda gözaltına alınanların çok daha fazlasının tutuklanması mümkün olacak. Yasa çerçevesinde polis saldırısı sonucunda kitlelerin direnme hakkı suç sayılarak en demokratik eylemler bastırılmak isteniyor. Halkın direnme hakkına dönük bu saldırı bir sindirme operasyonudur. Cehennemini göstererek yürütülen sindirme operasyonunda küçük detaylar dahi kaçırılmıyor. Eylemler neticesinde kamu alanının aksamaması durumunda verilecek "ceza" iki katına çıkarılacak.

Cumhurbaşkanı, başbakan veya bakanları ya da kolluk kuvvetlerini açıktan ya da sosyal medya üzerinden sert şekilde eleştirenler, "tehdit" suçlamasıyla tutuklanma tehdidiyle yüz yüze kalacak. Devletin tanrısallaştırıldığı bir ortamda halk kitlelerinin bu ve buna benzer yasal düzenlemelerle biatı amaçlanmakta ve bu kapsamda kutsal kitap dizilmektedir.

Tüm bu bahsettiklerimizin yanı sıra yasal düzenleme ile avukatlar, müvekkillerinin dosyalarına ulaşmakta ve onları gereği gibi savunmakta hayli zorlanacak. Bu ise "soruşturmanın amacını tehlikeye düşürebileceği" gerekçesiyle savcının istemi üzerine hâkim kararıyla kısıtlanabilecek.

Birçoğu AKP'ye ve Erdoğan'a güzellemelerde bulunan ve iktidara yönelen soruşturmaları etkisiz kılan hâkimlerden seçilen özel yetkili sulh ceza hâkimleri, artık sadece kendi görev yaptığı illerle de sınırlı kalmayacak ve ülke ge-

nelinde diğer illeri de kapsayan kararlar alabilecek. Bilindiği üzere fiili bir durumda uygulanan bu duruma bu şekilde yasal düzenleme getiriliyor.

Tüm bunlarla yeni mi tanışıyoruz?

Elbette hayır. Bu saydığımız değişiklikler ile esasta yeni tanışmıyoruz. Aksine, toplumsal muhalefet yükseldiğinde ve bu muhalefeti bastırmak istediğinde, saldırılarını daha da sertleştiren devletin bu hamlesini ezelden beri tanyoruz.

Türkiye'de polis şiddeti her dönem vardı. İşkence son derece yaygındı. Öyle ki, polisin gözaltına aldığına kaba dayak atarak sorgulaması işkenceden bile sayılmıyor, olağan bir uygulama olarak görülüyordu. Özellikle 12 Eylül sonrasında işkence o kadar kanıksanmıştı ki, hemen hiç kimse işkence gördüğü için şikâyetçi olmak üzere mahkemeye gitmiyordu.

90'lı yıllarda, T. Kürdistanı'ndaki savaşın şiddetlenmesinin de etkisiyle, devlet terörü çok yoğun kullanılmaya başlandı.

Günümüzde de demokratik eylemlere azgınca saldıran devlet, zaten bu muhalefetin gelecekte başına bela olabileceğini öngörmüş olacak ki, T. Kürdistanı başta olmak üzere her bölgeye hapishaneler, karakollar yapmaya başladı. Tüm bu verilen/genişletilen yetkiler ise bu hapishaneleri ve karakolları işler hale getirmenin hazırlıkları.

Faşizm için oldukça işlevli olan kolluk güçlerine, AKP her fırsatta övgüler diziyor, fedakârca çalışmasından ötürü polise minnettarlıklarını sunuyor. 2013 1 Mayıs'ında, THY grevinde, hükümetin Suriye politikası ve Reyhanlı'da patlayan bombalar yüzünden gelişen protestolarda, Gezi İsyanı'nda, demokratik kitle örgütlerine yönelik operasyonlarda hükümetin emriyle polisin ne kadar "fedakârca" saldırdığı malumdur. Kürtlere saldıran, ODTÜ'nün ormanlık alanından yol geçirebilmek için öğrencilere saldıran, sendikalaştıkları için işten atılan ve direnişe geçen işçilere saldıran, hükümet her emrettiğinde muhalefet edenlere saldıran sadık polis teşkilatına, hükümetin bol bol teşekkür etmesi boşuna değildir.

AKP, kendi iktidarını koruyan mevcut statükoyu sürdürmek üzere, Kürtlerden ya da işçilerden ve sosyalistlerden yani sokaktan gelecek her türlü muhalefeti polis şiddetiyle bastırmaya yönelmiştir.

Faşizmin tahkim edilmesi, MİT'in ve polisin olağanüstü yetkilerle donatılması halkı doğrudan ilgilendiren bir sorundur. Öğrencilere, Kürtlere ve mücadelecilere işçilere yönelen polis şiddetinin işçi, emekçi kitlelere teşhir edilmesi, burjuva kamplaşmaların aşılmasını ve net bir sınıfsal pozisyon alarak halka TC'nin otoriter ve işçi-emekçi düşmanı karakterini anlatabileceği gerektiriyor.

Gezi İsyanı Kobanê'nin Neresinde?

Kobanê'de gerici (İŞ)İD saldırıları ile birlikte ülkemizde de dört bir yanda kitleler serhildana kalkarak sokakları tutuştururken, en çok tartışılan konuların başında Gezi İsyanı geldi. Serhildan süreci, özellikle ülkenin batısında farklı dinamikleri kapsama sorunu yaşarken, devletin kontra saldırıları ile de birlikte “yeniden '90'lara mı dönüyoruz” heyulası yaratacak boyutlarda faşizmin gadri ve şiddeti ile karşılandı.

47 kişinin öldüğü ve 323 kişinin tutuklandığı Kobanê serhildanı, bu yarıyla devletin Kürt ulusal mücadelesinin karşısındaki klasik konumlanışının bir göstergesi iken, Gezi İsyanı sonrası kitlelerin AKP karşısındaki konumlanışı ve ileri kitlelerin serhildana yaklaşımı özellikle Gezi İsyanı sonrası beklentilerin altındaydı. Bu temelde de serhildan sonrası en net tartışmalardan birisi de Gezi İsyanı'nın Kobanê'nin neresinde konumlandığı yönündeydi.

Üstenci bir yaklaşma ve kitle hareketlerinin temel karakteristiklerini anlamamaya işaret olan bu tartışma; özü itibari ile kitle hareketleri karşısında, öznenin konumlanışını etkilediği ve bu çerçevede ilerici kitlelerde güvensizliği körüklediği oranda tehlikeli olduğu aşikardır.

Bu anlamda, iki sürecin de çerçevelerini ayırtmak, benzeşen yönleri üzerinden de kazanımlarını ve önümüzdeki mücadele sürecine aktardıklarını tartışmak verimli olacaktır. Tabii bu dediğimiz mesele daha kapsamlı bir yazının işidir ancak, bir girizgah yapmak ve ilk elden biriktirdiklerine bakmak bir gereklilik halini almıştır. Bu anlamda tartışma, kitle karakterinin ve harekete yön veren dinamiklerin belirlenmesi açısından ise devrimcidir.

Gezi'yi Kobanê ile sınava sokmak...

Kobanê Serhildanı ile birlikte AKP'nin, özellikle Kürt illerinde 30 yıl aradan sonra sokağa çıkma yasaklarına ihtiyaç duyacak boyutta bir felce uğradığı bilinmektedir. Yaklaşık 3-4 günde devlet

mekanizmalarının işlevsizleşeceği bir kalkışmanın cevabı olarak TC egemenleri ülkenin batısında şovenist histerinin hortlatılmasını bulurken, bunun beklenenin üstünde bir karşılık bulunduğu ise aşikardır.

Zaten Gezi ile ilgili olarak da, Gezi'yi sınava tabi tutma ve Gezi'yi Kobanê çarpanında işleme sokarak değersizleştirme eğilimi de bu temelde vücut bulmaktadır. İsyan günlerinde açığa çıkan AKP'nin saldırılarına karşı birleşme eğilimi ve “Yeni başlayanlar için Kürt sorunu: Lice” şekli ile kamuoyunca da tartışılan bir “karşılıklı anlama” hali bu tartışmalara kaynaklık ederken, dinamikleri ayırıştırarak yürütülmeyen bir analizin gerçekliği göremeyeceği ve her iki muhalefeti de birleştirecek bir örgütlülük algısı yaratamayacağı ise aşikardır.

İlk olarak altı çizilmesi gereken nokta, her çelişkinin fark dinamiklerle ilerlemekte ve en çok vurduğu kitlenin dinamizmini yansıtmakta olduğu gerçekliğidir. Gezi İsyanı bir kitle kalkışması olarak temel birleştirici yönünü “AKP karşıtlığında” bulmaktadır. Barındırdığı birçok ilerici taleple birlikte geniş bir kitleyi sokaklarda dinamik kılmıştır. Gel gelelim ki, bu sürecin ve bu süreçte deşifre olan devlet gerçekliğinin; Gezi İsyanı gibi birçok renkten ve siyasal algıdan oluşan heterojen bir kitle içerisinde aynı bilinci uyandırması makul bir beklenti değildir. Ek olarak Gezi'nin dinamosu olan çelişkiler yumağında ulusal mücadelenin payının ciddi boyutlarda olmaması ve Kürt hareketinin Gezi'ye refleksi verme hali de bu tabloyu boyutlandırmaktadır.

Tüm bu gerçekliği daha da vahim kılan şey ise, Gezi İsyanı'nın devam problemidir. Gezi'de yaşanan kitle kalkışmasının sürdürülmesi, somut örgütlülüklere dönüşmesi ya da bir muhalefet gücü olarak diri tutulması için gerekli örgütlülük düzeyi maalesef ki sağlanamamıştır.

Ancak burada kastımız Gezi İsyanı'nın yok olması gibi bir durum değil, aksine eylemlere de renk veren hali ile “daha başlangıç” olmasıyla ilintilidir. Gezi, ülkemiz toplumsal mücadelesinde bir eşiği temsil etmektedir. AKP'nin 12 yıllık iktidarı süre-

cinde biriktirdikleri olumsuzluklara güçlü bir refleks olması ve toplumsal muhalefetinin kapsamını genişleterek eylem araçlarını radikalleştirmesi açısından ise, yeni bir sürecin öngünlerini yaşadığımızın göstergesidir de.

Bu anlamda tekrar pahasına altını çizdiğimiz mesele, isyan günlerinin ve biriktirdiklerinin TDH açısından yeni bir kapının aralandığına işaretken, aynı zamanda örgütlülüğün “devrime akan bütün nehirleri” birleştirmekle sorumlu olduğu ve “Gezi kitlesi katılmadı, Gezi ölmüştür” gibi küçük-burjuva patentli yaklaşımların Gezi'yi yaratan gerçeklikle bırakılmı organik bağ kurmayı isyan günlerinden hiçbir şey öğrenemediğine delalet olduğudur. Bu hal, Gezi İsyanı'nı sınava sokarak ve sınıfta bırakarak, isyanların serhildanlarla kardeşleşeceği bir süreci örmek noktasında adım atmaktan da uzaklaşmaktadır.

Kobanê örgütlülüğün gücünün ilamıdır

Kobanê Serhildanı ise Gezi İsyanı ile benzerlikler taşımakla birlikte ayrışan yönleri ağırlıktadır. Ülkemizde ulusal sorunun 30 yıllık savaşla ve on binlerce şehitle harmanlanan süreci, sokaklara çok daha güçlü bir yansıma yaratmıştır. Kobanê Serhildanı bir örgütlülüğün beslenmekte ve Gezi kitlesine göre daha dinamik ve kudretli bir gücü temsil etmektedir.

Ek olarak devletin bölge özgülündeki saldırganlık düzeyi, “barışçözüm” naraları eşliğinde bir halkın katledilmesini sürdürürken, çözüm söylemi ile ilerlettiği sürecin çökmesi ile boyutlanan devlete güvensizlik, kitlelerde öfkenin patlama boyutuna ulaşmasının gerekçeleri arasındadır. Tüm bu tabloyu güçlendiren bir diğer gerçeklik ise ülkemizde Kürt hareketinin Kobanê ile kurduğu organik bağdır ve sınırları berhava eden kitlelerin mücadelesi, oradaki her gelişmenin burada yansıma bulması anlamına gelmektedir.

On yıllardır örgütlü şekilde 4 parçada direniş sürdüren bir halkın, tüm bu gündemlerin karşısında gelişkin bir refleks vermesi ve devlete bu boyutta korku salması hem beklenen bir tablodur hem de ülkemiz dev-

rimci öznelere açısından değerlendirilmesi gereken bir gerçekliğe işaretir. Bu da, ülkemiz toplumsal çelişkiler yumağını temelden kesen Kürt ulusal sorununun devrimimiz açısından kapsadığı alandır.

İsyanlarla Serhildanların kardeşliği için; Örgütlülük...

Kobanê Serhildanı'ndan Gezi İsyanı'na yaşanan kitle hareketlerinin geline aşamada ciddi bir karşılık yarattığı bilinmektedir. Devletin yüzlerce tutuklamaya, OHAL uygulamalarına ve sokak ortasında katliamlara girişecek denli iliklerinde hissettiği bu korku, kitlelerin artan muhalefetinin AKP'nin surlarında açtığı gedikle alakalıdır.

Gelinen aşamada sadece Kobanê süreci bile, AKP'nin 12 yıllık “barışçözüm” üzerinden ürettiği politikanın kofluğunun geniş kitlelerde bir karşılık bulunduğunu göstermektedir.

Gezi İsyanı ise bu anlamda AKP'nin “arka bahçe” olarak gördüğü ülkenin batısında yarattığı değerler ve mücadele birikimleri ile aynı işlevi görmüştür. Ve hatta denebilir ki, beklenmeyen yerden yediği bu yumruk AKP'yi daha fazla sarsmıştır.

Toparlarsak eğer, sadece iki süreç bile, devrimci sürecimiz açısından kitle hareketlerinin yarattığı olanakların değerinin ilanı anlamına gelmektedir. Ancak burada görmemiz gereken bir örgütlülük boşluğudur ki, bu da hem hareketi birleştirmek hem de kitlelerin yakıcı gündemlerinden beslenmek noktasında sıkıntı doğurmaktadır.

Yaşanan serhildan süreci, bizleri; hem isyanlarla serhildanların arasındaki köprüyü kurmak noktasında hem de Kürt ulusal sorununun devrimde kapladığı alanı görmek noktasında göreve çağırılmaktadır. Bunun için ise, kitlelerin sistemle kurduğu köprülerde ve onların gerçek gündemlerinin içerisinde örgütlenmek, bu temelde vurucu darbeler için seferber olmak gerekmektedir. İsyanları serhildanlara kardeş yapmak için, kitle karakteri kazanmış örgütlülükler inşa etmek bir zorunluluktur.

Yaşanan serhildan süreci, bizleri; hem isyanlarla serhildanların arasındaki köprüyü kurmak noktasında hem de Kürt ulusal sorununun devrimde kapladığı alanı görmek noktasında göreve çağırılmaktadır.

Ortadoğu'ya açılan kapı, emperyalizm ve (İŞ)İD

(İŞ)İD'in Musul saldırısı sonrası ABD'ye milyonlarca dolara mal olduğu iddia edilen Irak Merkezi Yönetimine bağlı güçlerin savaştan bozgun yaşamaması ve bir anda dağılması Musul'un saatler içinde (İŞ)İD'in eline geçmesi Ortadoğu sınırlarının tarihe karışması sürecini de hızlandırdı.

1. Paylaşım Savaşı sonrası o günün koşulların uygun olarak masa başında haritalar hazırlanmış bu haritalarda sınırları çizili "devlet" çık-lerde etnik köken ve mezhepsel ayrılıklara özel olarak dikkat edilmiştir. Bu, emperyalistlerin etnik ve mezhep ayrılıklarını sürekli kaşıyarak diri tutmasına, klasik böl-parçala-yönet taktiğine imkân tanıyor.

Yüz yıl önce suni bir şekilde oluşturulan işbirlikçi devletler, 2000'li yıllara gelindiğinde artık, yeni koşullara uyum gösteremeyen işlevsiz uzuvlar haline geldi. Dünya genelinde yaşanan kapitalizmin yapısal krizinin derinleşmesi yeni kârlılık alanlarının yanı sıra daha fazla ve ucuz enerjiye

(Petrol- Doğalgaz) ihtiyacı duyuyor oluşu, dünya enerji rezerv deposu konumunda olan

Asya, Ortadoğu ve Afrika bölgelerinin emperyalistler tarafından yeniden, yapılandırılmasını zorunlu kılmıştır.

İşbirlikçi diktatörler tarafından yönetilen bölge ülkelerinde yaşanan büyük baskı ve yoğun sömürü; açlık ve yoksulluk içindeki halkın uşak yönetimlere duyduğu öfke anti-emperyalist bir dalgalanmayı da beraberinde getirdi. Bölgedeki çelişkiler anti-emperyalist söylemleri kullanan İslami hareketlerin halk içinde güç olmalarını sağladı. Dini temelin iktidar ve halk üstündeki etkisi iktidarda bulunan kliklerin mezhepsel farklılıkları körükleyerek kendilerine bir kitle tabanı oluşturmaları, halkın birliğini kökünden dinamitleyen bir unsur olarak ortaya çıktı.

Emperyalist saldırgan politikalar, Afganistan ve Irak işgali, ABD'nin bu ülkelerde uyguladığı vahşet, halkın her gün biraz daha yoksullaşması, etnik ve mezhepsel ayrışmanın kaçınılmaz El-Kaide ve (İŞ)İD türü örgütlerin ortaya çıkması ve güç haline gelmesine fırsat sunmuştur.

Bölgesel gelişmeler bu tür örgütlerin kendilerine alan açmasına yol açmıştır. Musul'da olduğu gibi (İŞ)İD'in bölge aşiretlerince destekleniyor oluşu, Irak'ta ABD'ye ve Mali'ye karşı Sünnilerin "çatı örgütü" haline dönmeye başlaması, emperyalistlerin ve bölgedeki uşaklarının "ılımlı İslam" politikalarının tabutuna son çivilerinin çakıldığına göstergesidir.

Başta emperyalistlerin Mısır'da Müslüman Kardeşler'i "ılımlı İslam" saikiyle desteklemeleri, daha sonra güç haline gelen Müslüman Kardeşler'in kitle tabanının zorlanmasıyla "ılımlı İslam"ın dışına çıkması, Mısır gibi önemli bir gücün

radikalleşmeye başlaması ABD ve diğer güçleri korkuttu. Müslüman Kardeşler kendilerine biçilen çizginin dışına çıkmayı iktidarlarını kaybederek ödediler.

(İŞ)İD'in Musul'u ele geçirmesi ve peşinden büyük bir Şia katliamına girişmesi daha çaplı bir mezhep savaşının fitilini ateşlemiştir. Emperyalizmin saldırgan politikaları sonucu bugün Ortadoğu parçalanmanın eşine gelmiş durumdadır. Suriye ile Irak fiili olarak 3 parçaya bölünmüş, Libya aşiret yapılanması nedeniyle birçok parçaya ayrılmıştır. Enerji savaş ekseninde gelişen mezhep savaşları bölgenin kontrolsüz bir şekilde istikrarsızlaşmasına yol açmaktadır. Oysa başta ABD olmak üzere kimi emperyalistler için şu süreçte öncelikli sorun, statükonun korunması ve istikrardır.

Ortadoğu'da sosyo-ekonomik ve dini mezhepsel ayaklanmalar birbiriyle iç içe geçmiş, kimi zaman bunları ayırtırmak imkânsız bir hal almıştır. Çağlar boyu bu coğrafyada sosyo-ekonomik temelde ezen-ezilen mücadelesi din eksensiz mücadeleler olarak ortaya çıkmış olsa da aslında bu ayaklanmalara niteliğini veren sınıfsal çelişkiler olup dönemin muktedirlerine karşı halkların başkaldırısıdır.

Dini temelde inşa olan ayaklanmalara kimin önderlik ettiğinin dışında tabanda kendisine karşılık bulması yönü de önemlidir. El-Kaide ve (İŞ)İD çeteleri, bölgedeki emperyalizmin işbirlikçisi sınıf ve onların devletlerinden destek almalarına ve gerici bağnaz önderliklerine rağmen halk içinde kendileri ne alan açabilmekte, ezilmişliklerinden, ötelenmişliklerinden kaynaklı yoksullardan destek bulabilmektedir.

Emperyalist yağma talan, düzenine karşı halkların kurtuluşu iki gerici kamptan birini tercih etmekle sağlanmayacaktır. Halkların kurtuluşu başta emperyalist-kapitalist, feodal ve her türden gericilere karşı kendi öz güçleri ile, mücadeleyi sınıf perspektifi ile örmekten geçer.

Almanya demiryollarında 50 saatlik grev

H. Merkezi: Almanya Tren Makinistleri Sendikası (GDL), bir hafta içinde ikinci kez genel greve gitti.

Almanya Demiryolları Deutsche Bahn ile ücret artışı ve çalışma saatleri konularında anlaşmazlık yaşayan çalışanlar, şirketin son dakika teklifini de reddederek greve gitti.

Greve GDL üyesi makinist, yönetici, restoran çalışanı, eğitmen ve diğer kademelerdeki tüm personel tam destek verdi. GDL'nin talepleri arasında haftalık çalışma saatinin iki saat düşülerek 37 saate indirilmesinin yanı sıra yüzde 5'lik ücret artışı da bulunuyor.

Meksika'da 43 öğrenci kaybedildi, hükümet ateşe verildi

H. Merkezi: Meksika'nın güneyindeki Guerrero eyaletinde 43 öğrencinin kaybolmasının ardından eylemler giderek büyüyor. Geçen günlerde yüzlerce öğretmen ve öğrenci, Meksika'da hükümet binasını önce işgal etti sonra da ateşe verdi.

Geçen hafta da ülkede eylemler devam etmiş, Guerrero'da buluşan binler ellerinde "**Çocuklarımızı canlı olarak geri istiyoruz**" dövizleri ile yürümüştü. Zapatistalar da silahsız bir yürüyüş gerçekleştirerek, eylemlere destekte bulunmuştu.

Ne olmuştu?

6 Eylül akşamı Iguala kenti yakınlarında iki grup arasında çıkan olaylara polis müdahale etmesinden sonra açtığı ateşte 3 kişi ölmüş; 25 kişi yaralanmıştı. Olaylardan birkaç saat sonra yola çıkan ve öğrenci taşıyan bir otobüs kaçırılmış ve 43 öğrencinin kayıp olduğu açıklanmıştı. 14 Ekim günü ise kentin yakınlarında bir toplu mezar bulunmuştu. Toplu mezardaki cesetlerin kayıp öğrencilere ait olduğu düşünülüyor.

Toplu mezarlardaki inceleme çalışmalarları hala sürüyor.

Zürih'te binler Kobanê'ye sahip çıktı!

Kobanê'ye yönelik saldırılara karşı, İsviçre'de yapılan protesto eylemleri kitle sel geçmeye devam ediyor.

18 Ekim'de Zürih şehrinde Kürt Özgürlük Hareketi, **İsviçre Demokratik Güç Birliği** (İTİF, İDHF, İGİF, İABF, İKTM), İnsan Hakları Dayanışma Derneği, İsviçre Yeniden İnşa Örgütü-AUF-BAU, Otonom Karakök'ün yanısıra birçok anti-faşist yerli ve demokratik göçmen kurumun katılımı ile bir eylem daha yapıldı.

"**Kobane Direnişini Sahipleniyoruz!**" yazılı Güç Birliği pankartı arkasına toplanan kitle "**Biji**

Bexwadana Kobane" sloganıyla Helvetiaplatz'da toplanarak yürüyüşe geçti. "**Her yer direniş, her yer Kobanê!**" pankartıyla YDG kortej oluşturarak yürüyüşte yer aldılar.

Yürüyüş ve miting alanında Güç Birliği'nin bildirisi, ATİK'in, **Rojava'dan Şengal'e Filistin'den Ukrayna'ya; İşgal, Katliam ve Direniş** başlıklı broşürü ve ATİK bildirisinin yanısıra **TKP/ML Ortadoğu Bölge Komitesi**'nin bildirisi yoğun olarak dağıtıldı.

Zürih'in en işlek caddelerinden geçilerek miting alanına gelindi. Burada yapılan saygı duruşundan sonra **Kobanê Kanton Adalet Bakanı Mahmud Beser** telefon bağlantısı ile kitleye seslendi.

Strazburg'da Kobanê eylemi

Strazburg: Eylemlerin hız kesmeden sürdüğü Fransa'da bir eylem de Strazburg'da gerçekleştirildi. 15 Ekim Çarşamba günü Kleber Meydanı'nda toplanan kitle "**Biji berxwedana Kobanê**" sloganını haykırdı.

Çeşitli yerli ve göçmen kurumların oluşturduğu **Kobanê Dayanışma Platformu**'nun çağrısıyla bir araya gelen kitle, yoğun yağmura rağmen eylemini gerçekleştirdi. Çeşitli kurumların bildirilerinin okunduğu ve temsilcilerin

konuşma yaptığı eyleme **ATİK** ve **Partizan** da katıldı.

Kürtçe, Fransızca ve Türkçe birçok sloganın atıldığı eylem, önümüzdeki süreçte eylemlerin devam edeceği vurgusu yapılarak sonlandırıldı.

Kobanê serhildanına kıskaç!

Türk egemen sınıflarının bozulan kimyası

6-7-8 Ekim tarihlerinde “Kobane Serhildanı” olarak tarihe geçen Kürt kalkışması yaşandı. Türk egemen sınıflarının Rojava'daki kazanımlara yönelik genel politikası ve özeld Kobanê'ye yönelik saldırıda (İŞİD'i arkalayan tutumu; tam anlamıyla başta Kürtler olmak üzere tüm devrimci ve demokratik kesimlerin toplumsal kalkışmasına yol açtı. Bu kalkışma T. Kürdistan'ın birçok ilinde sıkıyönetim ilanına, asker paletleri ve postaların güvenlik için şehir merkezinde konumlanmasına yol açtı. Onlarca kişi bu serhildanda hayatını kaybetti. Serhildan, boyutu ile hem Kürt siyasi hareketinin beklentisini ve ufkunu aşmış, hem de TC'nin kimyasını bozacak düzeyde gerçekleşmiştir.

Bu gelişme Türk egemen sınıflarının Kürtlere karşı psikolojik savaş dozunu artırırken, batıda sivil faşist güçleri T. Kürdistan'ında ise Hizbullah'ı seferber ederek Kürtlere hedef gözetmeksizin saldırmasına ve katletmesine neden olmuştur. Ama özellikle serhildanın A. Öcalan'ın çağrısı ve müdahalesi ile hafiflemesi ve ardı sıra gelen günlerde sonlanması (ama ilk çağrıyla birlikte sonlanmamıştır. Bu da tepkinin ve kalkışmanın ulusal hareketi belli yönleriyle aştığına işaret etmektedir.) Türk egemen sınıflarını tam anlamıyla cesaretlendirmiştir.

Ancak Türk egemen sınıflarının Kürde “had bildirme”de cevvalleşmesi A. Öcalan'dan gelen açıklama ve HDP-HDK-DTK-DBP eşbaşkanların yaptığı açıklamalardan sonra yoğunlaştı. 10 Ekim'de bu dört kurumun; “Sn. Öcalan'ın da katkısı ve çağrısı dikkate alınarak hükümetin Kobanê konusunda attığı olumlu adımlara (sınırdan yaralı ve insani yardım geçişinin kolaylaştırılmasına ek olarak) devam etmesi” şeklindeki açıklaması, egemen sınıfların tehditlerinin ve psikolojik savaşının dozunu artırmıştır. TC her ne adım attıysa ya da atacaksa buna Kobane Serhildanı'nın zorladığı açıktır. Bu gerçekliği örtmek için Kürtlere, HDP'ye yönelik tehditler, şantajlar daha keskin şekilde hayata geçmektedir.

Kürt hareketinin önderliğinin ve ku-

rumlarının serhildan sonrası bu geri adımı sadece serhildana yönelik saldırılarla sınırlı kalmamıştır. Bir yandan çözüm sürecinden taviz verilmeyeceği, Öcalan'ın durumunun değişmesi gerektiği üzerine söylemler geliştirilirken diğer yandan ise “akıl insanlar” yeniden toplantıya çağrılmakta, yol haritasının taslağı İmrah heyetine gösterilmekte ve hızla adımlar atılacağı belirtilmektedir.

Ancak aynı zamanda HPG kamplarına 2 yıl aradan sonra bombardıman yapılmakta, yüzlerce Kürt tutuklanmakta, güvenlik ve yargı paketleri hazırlanarak polise geniş yetkiler verilmesi, toplumsal eylemlerde ceza artırımları ön görülmektedir. Hem sopa hem havuç kullanarak Kürt hareketi ve kitleleri kalkışmaya yabancılaştırmaya çalışmaktadır.

Kobanê Serhildanı'nın başında dolanan karabulut!

Serhildan sırasında HDP'ye “beraber çalışalım ortamı, sakinleştirilim” (Selahattin Demirtaş'ın 14 Ekim'deki grup konuşmasından) teklifi yapacak kadar acizleşen devletin, Öcalan'ın mesajından sonra Kürt siyasi yapılarını ve serhildanı küfüre boğması, her yönüyle “mahkum” olmuş olmanın verdiği rahatlıktan kaynaklanmaktadır. HDP ve tüm Kürtler bu kalkışmadan dolayı özleştiriyeye davet edilip nedamet getirilmesi istenirken, bu sinsiyoyunda, bir yandan Kürtlere önderliğinin birbirine yabancılaşması hesapları yapılırken, diğer yandan ise devrimci kitle ruhunun yerine barışçıl-reformist-sistem içi ve masa başı mücadelenin ikame edilmesi sağlanmaya çalışılmaktadır. Ekranların bıyıklı ve bıyısız eril dilli cenahı, Kürt hareketine; “görüşmelerde neler görüşüldü, ne sözler aldınız ne anlaşmalar yaptınız. Buna rağmen nasıl eylem çağrısı yaparsınız. Yiğitseniz, erkekseniz çıkın bunları açıklayın” (A. Davutoğlu ve S. Demirtaş görüşmesine gönderme yaparak) diye hönkürürken tam da devrimci kitle ruhunun Kürt hareketi tarafından terbiye edilememesine karşı öfkelerini ifade etmektedirler.

Şimdi Türk egemen sınıfları Kobane Serhildanı'yla yedikleri silleinin rövanşını alma ve durumu dengeleme derdindedir. Bu noktada Kürt hareke-

tini daha fazla barışçıl, reformist ve düzen içi hale getirmek; bunu da diplomasi, diyalog, uzlaşma yöntemiyle mücadeleye zorlamak, kitle hareketlerini mücadele ve denklem dışında tutacak bir ideolojik zincirle bağlamak telaşındalar. Ama daha önemlisi serhildan ruhuna ve mücadeleye karşı yürütülen kavgadır. Bu kuşkusuz Kürt hareketiyle mücadelesini de aşan bir yaklaşımdır. Kürt serhildanında özdeşleşen devrimci zor ve şiddete yönelik bir abluka oluşturmaktadır. Dün nasıl Gezi'de bu zor ve şiddete karşı telaşla saldırıldı ise şimdi ondan daha örgütlü, ortak bir ruhi ve siyasal şekillenişe sahip devrimci zora dayanan kalkışmaya aynı düzeyde saldırmaktadır.

Saldırı devrimci zora ve devrimci ruhadır!

Bir yandan çözüm sürecinde ilerlemeler olacağına dair emareler ve planlamalar yapılırken diğer yandan Türk Ceza Kanunu, Ceza Muhakemeleri Kanunu gibi yasalar ve polise kitle gösterilerine müdahalede geniş yetkiler tanıyan düzenlemeler yapmaya çalışmaktadırlar. Bu tam da hak ve özgürlükler için kitlelerin zora ve şiddete dayanan haklı ve meşru devrimci ruhuna karşı bir saldırdır. “Bir Toma'ya karşı on Toma alma”, “misliyle yanıt verme”, “hak ettikleri cevabın verilmesi” (katletme, linç, vs.) gibi söylemler ve yaklaşımlar Gezi'de de Kobani serhildanında da kul-

Şimdi Türk egemen sınıfları Kobane Serhildanı'yla yedikleri silleinin rövanşını alma ve durumu dengeleme derdindedir.

lanılan ortak argümanlardır.

Devrimci her kalkışma ve isyana devlet bir meşruiyet krizi yaşatma derdindedir. Dün Gezi'de çıkan devrimci şiddeti onun her türlü bağlaşığın ve “destekçisine”, lanetlenmesi sağlanarak bu devrimci ruha gayri-meşruiyet yaşatılmaya çalışılırken, bugün de Kobanê Serhildanı'nda açığa çıkan devrimci şiddet lanetlenip meşruiyet krizi yaratılmaya çalışılmaktadır. HDP'ye uygulanan abluka ve saldırı tam da bu krize ortak olmasını sağlama amaçlıdır. Ama kesinlikle asıl saldırı ve gözetilen hedef kendiliğinden ve ya örgütlü biçimde amacı ve yönelimi ne olursa olsun kitle devrimci şiddet ve zoru içeren ruh ve şekillenişe yöneliktir.

Kobane Serhildanı'nın sonuçlarından sadece biri Kürt hareketinin önderliği ile TC'nin masa başında tıkanan sürecini açması ve ona yeni bir zemin sunması olmuştur. Kobane Serhildanı, kim, nasıl, ne hesaplarla bu kalkışmayı durdurmuş olursa olsun, kim ve kimler bu kalkışmanın yıkıcı yönünü törpülemeye çalışırsa çalışsın Türk egemenlerinin korkulu, ezilenlerin ise kuşanacağı bir devrimci ruh olmuştur. Bunu kimin nasıl anladığı ve kavradığını ise tarih yazacaktır.

Kavgada ölümsüzleşenler

Hasan Yaşar: Hasan Yaşar ailesinin ekonomik yükünü paylaşabilmek için 1978'de İzmit'e gider ve burada Proletarya Partisi militanlarıyla tanışır. Girdiği siyasi tartışmalar sayesinde İbrahim Kaypakkaya'nın ideolojik siyasi hattını benimser. Hızlı bir gelişim gösteren Yaşar, iş yerinde, sürdürdüğü faaliyetin yanında Kocaeli bölgesindeki yarı legal ajitasyon propaganda faaliyetlerinin de içinde yer almaya başladı.

Çalıştığı şantiyeden 24 Ekim 1979 tarihinde ayrıldıktan bir saat sonra “Hasan tren kazasında ölmüştür” haberi geldi. İş yerindeki tüm işçiler iş durdurdu. E5 saatlerce trafığa kapatıldı. Yaşar, başına vurulan darbelerle katledilip, 20 metre uzaklıktaki tren yoluna atılmıştı. Yaşar'ın katledilmesiyle İzmit siyasal eylemlerle çalkalandı. Toprağa verilisinin ardından şantiye binası yoldaşları tarafından kurşunlandı.

Huriye Çıtak: 1968'de Çorum'da dünyaya gelen Huriye Çıtak, devrimci müca-

dele ile tanışarak Kaypakkaya'nın mücadelesine duyduğu sempati ile 19 Mayıs Üniversitesi'nde gençlik faaliyeti içinde örgütlenir. 19 Mayıs Üniversitesinde Matematik bölümünde okurken, ilkökul öğrencilerine de matematik dersi verirdi. Stajyer öğretmen olarak çalışmasını sürdürdüğü dönem kendi öğrencileriyle kısa sürede sıcak ilişki kurarak onları faşizme karşı devrimci mücadelenin gerekliliği noktasında eğitir.

Ve “Bir gün ben de sınıf mücadelemi halkın yanında bir sıra neferi olarak militan gibi savaşmayı hak edeceğim”

dediği arzusuna kavuşmuştur 1989 yılında. 1992'de Hozat'ın Kurukaymak (Koçeri) köyüne inerken düşman tarafından katledilir.

Mehmet Yeşil: 80'li yıllarda Proletarya Partisi saflarında mücadeleye başlar. Cuntanın gelmesi ile aranır duruma düşen Mehmet Yeşil, 1986 yılında gözaltında her türlü işkenceye rağmen işkencehanelerden başı dik çıkar. Çenesi ve beş kaburgası kırılan Yeşil hapishaneden çıkınca mücadelesine devam eder. Yeşil 24 Ekim 1993'te katledilir.

Zuhal Ekmez; “Daha fazla duyarlılık bekliyoruz”

Riha/Pirsûs: DBP Suruç Belediye Eş-başkanı **Zuhal Ekmez** ile bir röportaj gerçekleştirdik. Ekmez sorularımızı yanıtlarken önümüzdeki süreçte kışa hazırlık için halkın ihtiyaçları doğrultusunda yardım talebi çağrısında bulundu. Yerel seçimlere partimiz eşbaşkanlık sistemi ile girdi.

Ben o yerel seçimlerde göreve geldim, bizim Suruç olarak dördüncü dönemimiz. Rojavalı halkımızdan bahsedecek olursak, ayın 19’undan bu yana çeşitli noktalardan girişler olmaya başladı. Geçişler olmaya başlayınca açıkçası hazırlıklı değildik. Kapıdan elimizden geldiğince yardım göndermeye çalışıyorduk ve IŞİD teröristlerinin bu kadar ilerleyebileceğini düşünmemiştik. Gönderdiğimiz gıda halkın ihtiyaçlarını karşılıyordu diye düşünüyorduk. Ayrıca oradaki yönetimle konuştuğumuzda halkın buraya gelmek istemediğini, orada kalmak istediğini, o nedenle bir geçişin olmayacağı bilgisini ediniyorduk. O nedenle öyle bir hazırlık yapmadık. Sonrasında IŞİD teröristleri ağır silahlarla ve sayıca fazla militanları ile çok hızlı bir ilerleyiş kaydettiler.

Bu ilerleyişle birlikte IŞİD’in katliamcı yapısı basına yansıdı, girdikleri her yerde katliamlar yapan, talan, tecavüz, ganimet kültürü olan bir örgüt sonuçta. Bunun üzerine oradaki Kanton yönetimi halkın bir kıyımdan geçmesi için, kendileri halkı sınıra doğru yönlendirdi.

Gelenlerin çoğu kadın, çocuk ve yaşlılardı, gençler gelse de geri dönüyordu.

Tabii başta da dediğim gibimiz buna yönelik bir hazırlığımız olmadığı için, ekonomik koşullarımız da iyi olmadığı için ilk başta biraz afalladık. “Halkımıza nasıl sahip çıkacağız” diye düşündük ve bunun üzerine ben, ilçe başkanımız, başkan danışmanımızın ve kadın hareketinden bir arkadaşımızın bir grup oluşturduk ve kaymakamlıkla görüşme yaptık. Dedik “sizin olanaklarınız var, siz hükümetten doğru buradasınız, buradaki yardım çalışmalarını birlikte organize edelim. Kabul eder gibi göründüler, ama sonradan kendilerine gittiğimizde, bizi çalışmalara dahil etmediler.

Gelen Rojavalıları sanki kendi denetimlerin de alma, bizden uzaklaştırma yönünde bir çabaları vardı. Sonra çok hızlı bir şekilde DBP’li belediyelerden yardım gelmeye başladı. O olmasaydı bir kriz yaşanacaktı.

“Devlet 5 bin kişiyi barındırıyor sadece”

Cumhurbaşkanı çıkıp “biz 200 bin kişiye kucak açtık” diyor ama bildiğim kadarıyla AFAD’ın burada 2 çadır kenti var, bir YİBO ve pansiyonları insanlara açılmış, 67 çadırlık alan vardı biliyorum, bir de 14 çadırlık kentleri var, toplamda 5 bin kişiye çadır oluşturulmuş

durumda. AFAD bizim çadır kentlerimize yardımcı olmuyor.

Bizim yaptığımız çalışmalara yeniden gelirsek; DBP’li belediyelerden yardım aldık, örneğin Van Belediyesi bize 20 bin kişiye hizmet verecek bir mutfak ve 10 işçisini verdi. Araçlarını, yemeği taşımak üzere verdi, Amed bir süreliğine düğün salonuna yerleştirdiğimiz insanlara bin kişilik yemek çıkardı. Çöp arabalarını ve belediye işçilerini gönderdi. Halpet Belediyesi çöp aracı verdi, Mardin Büyükşehir Belediyesi kuru gıda dağıtımını için işçi ve araçlarını gönderdi.

“Komisyonlar yöntemi ile sorunları çözmeye çalıştık”

Bir Rojava Koordinasyonu ve altında da komisyonlar oluşturduk, sağlık, yemek, dağıtım gibi. Örneğin sağlık komisyonu gelen yaralılarla ilgileniyor, sağlık işlerine bakıyor. Bir de kültür merkezini polikliniğe çevirdik, orada gelen yardımlarla oluşturulan eczaneler var, günde 500 hastaya bakılıyor.

20-30 kişilik (bazen değişse de bu sayı) doktor, sağlık çalışanı var gönüllü. Türk Tabipler Birliği, SES bu konuda duyarlı, bu şekilde sağlık çalışmalarımız devam ediyor.

Gıda komisyonumuz var. Belediye garajını gıdaların depolanması için ayırdık, orada arkadaşlar çalışıyor.

Köy ve mahalle komisyonu gelenlerin kaydını tutuyor çünkü bu sayıyı tespit etmemiz gerekiyor. Burada gelenlerin çoğunun akrabası var, oraya gidenlerin sayılarının tespit edilmesi ve ihtiyaçlarının ulaştırılması gerekiyor.

Bu şekilde çalışınca açıkta kalan olmadı, kalanları taziye evlerine, camilere, kültür evine, düğün salonlarına yerleştirerek kimsenin açıkta kalmamasını sağladık şimdilik.

Mahalle ve köy komisyonumuz hala çalışıyor. Çünkü buralara yerleşenlere kuru gıda gitmesi gerekiyor.

“Çadır kentler oluşturduk, ama konteynır kentlere ihtiyaç var”

Tabii bir de çadır kentler oluşturduk hızla, buralarda sıcak yemek çıkıyor iki öğün.

Bizim ekonomik koşullarımız yeterli değildi. Gelen yardımlar ve partimizin çalışmaları ile Ankara’da çadırlar yapıldı ve buraya gelmeye başladı. 4 çadır kentimiz var, birini de oluşturmaya başladık. Bulgur fabrikamız var, onun içine de çadır kentler oluşturduk. Kızılay’ın da bazı çadır kentlerde bazı öğünlerde sıcak yemek durumu var ama yeterli değil. Ashında bunların hepsini devletin yapması gerekiyor.

Sağlık taraması da yapıldı. Kaç tane gebe var tespit edildi, tuvalet ve banyo yapıldı ancak bu yeterli değil. Gelen

Çadırlar kış koşulları için uygun değil, bunu özellikle vurgulamak istiyorum. Kış sert geçiyor, bizim çok acil konteynır kente ihtiyacımız var. Yardımlarını bu noktada yapmaları istiyoruz.

orada kardeşlerimiz ölüyor sınırdan izliyoruz, vicdanen çok rahatsızız, yapabileceğimiz tek şey demokratik eylem yapmak.

“Semra Demir yaralanmadan önce tehdit ediliyordu”

Bir de nöbet tutarak geçecek teröristleri engelleyeceğiz. Yanınızdayız mesajı vereceğiz, moral olacak.

Bu çadırlara, nöbetlere devlet çok düşmanca davrandı, elimizde taş yok, silah yok bekliyoruz ama devlet çok düşmanca davrandı, gaz bombalarını hedef gözeterek atıyor, üstünüze gelmiyor, yüzümüze doğru atılıyor, ben de çok maruz kaldım. Öldürmek için atıyorlar. Yaralanan arkadaşımız **Semra Demir** DBP MYK üyesi, o gün basına bir röportaj veriyor, sonrasında polis aracını durdurup tehdit ediyor, sonra ise gazla başından vuruluyor.

Bu konuda Türkiye halkının daha duyarlı olmasını istiyorum, kardeşsek bu kardeşliğin kanıtlanmasının tam zamanıdır. Başka bir gün olmayabilir.

Kobanê bizim için çok önemlidir, yıllardır verdiğimiz mücadelenin meyvésidir ve orada hedef olan Kobanê’nin yer altı zenginlikleri değil, oradaki sistemdir.

Ben son olarak Türk halkının Kürt halkını daha fazla anlamaya çağırıyorum. Yapılan katliama karşı çıkması lazım, belli bir hareketlilik var ama Türk tarafından duyarlılığın az olduğunu düşünüyorum. Bunu da demokratik ve sol çevrelerin eksikliği olarak görüyorum, daha fazla bu meseleyi gündemleştirmeleri gerekiyor bence.

Biz anlatmaya başladığımızda Kürt milliyetçisi oluyoruz. Derdimizi belki biz de anlatamamış olabiliriz, bu bizim de eksikliğimizdir.

Duyarlılık ve Kobanêlilere sahip çıkma çağrısını yineliyorum ve yardım koridoru açılması için hükümete baskı yapılmasını istiyorum.

uluslararası kuruluşlardan bunları talep ettik. Sınır Tanımayan Doktorlar yardımcı oldu. Yalnız çadırlar kış koşulları için uygun değil, bunu özellikle vurgulamak istiyorum. Kış sert geçiyor, bizim çok acil konteynır kente ihtiyacımız var. Yardımlarını bu noktada yapmaları istiyoruz.

Savaşın ne zaman biteceğini bilmiyoruz, insanlar evlerine geri dönmek istiyor, o nedenle buradan, Suruç’tan çok uzaklaşmak istemiyor.

Eğer süreç uzarsa bu durumda gelen yardımlar yetmeyecek.

Aynı zamanda bir travma durumu söz konusu, birçoğu yakını kaybetmiş insanlara psikolojik destek de gerekecek.

Geleceğe dair tek beklentileri Kobanê’ye dönmek. Çocukların eğitime ihtiyacı var, biz gıda, giysi vb. veriyoruz ama o çocukların oyuna ihtiyacı var, bir rehabilitasyon sürecine ihtiyaç var. İnsanların çok özel ihtiyacı olabiliyor. Sosyal-kültürel ihtiyaç olarak sinema, tiyatro gibi ihtiyaçlar da var. Bu noktada sivil toplum kurumlarından; Eğitim-Sen, AÇAV’den gönüllü çalışanların burada olmasını bekliyoruz. Herkesten fazlasıyla yardım bekliyoruz.

- Geçtiğimiz günlerde yapılan saldırı hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Bir yandan sürekli bir kardeşlik söylemi diğer taraftan Kürtlere düşmanca bir tavır var. Kürtlere duyulan bu düşmanlık duygusunu anlamış değilim gerçekten. Söz konusu Kürtler ise bambaşka bir durum oluyor.

Şimdi yanı başımızda kardeşleriniz ölüyor, terörist deniliyor, savaşan YPG ve YPJ Kobanê’nin kendi halkı. İnsanın en doğal hakkı kendi toprağını savunmasıdır, bu terörizm değildir. Biz

“Devrim ve sosyalizm iddiası olanları, hayat burada sınıyor!”

Kod adı **Paramaz Kızılbaş** olan, **Suphi Nejat Ağırnaslı**, 5 Ekim’de DAİŞ çeteleri ile girdiği çatışmada 17 YPG savaşçısıyla birlikte şehit düşmüştü. MLKP savaşçısı Paramaz, sınırları aşarak enternasyonalist mücadelenin yoluna ışık tutanlardan olmuştur. DAİŞ çetelerinin halka kan kusturmasına, kadınlara tecavüz edip köle pazarlarında satmasına sessiz kalmayan Paramaz Ortadoğu halkının sergilediği direnişi sahiplenmiştir. Enternasyonal Komünist Paramaz’ı daha yakından tanımak için babasından Hikmet Acun’dan dinledik. Oğlunu ve yoldaşını anlatan baba, oğlunun mücadelesine saygı duyarak, sahiplenerek ve gurur duyarak anlattı Paramaz’ı.

- Paramaz’ı merak edenler ve daha yakından tanımak isteyenler var. Bize onu ve sürece ilişkin görüşlerinizi anlatır mısınız?

- Komünistler ortaya çıkan gerilimleri, çelişkileri tasnif ederler mi, etmeden mi okurlar? Yani kafalarına göre ulusal mücadele vs. diye sınıflandırıyorlar mı? Yoksa her bir çelişkiyi devrimci bir olgu olarak mı düşünürler? Öncelikle bunların cevabını vermek gerekiyor Nejat’ı anlatmak ve anlamak için.

Nejat, her türlü çelişkiyi devrimci bir olanak olarak görür. Çünkü o bir komünistti! Bir baba olarak onun bilgi birikimini, bir yoldaş olarak da teorik çalışmalarını çok iyi biliyordum ve sürekli takip ediyordum. Birçok politik tartışma içerisinde bulunduğumuz için şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, Paramaz’ın araştırması, yazması ve beyininde kurmuş olduğu diyalektiğin ulaştığı seviye bunu çok iyi gösteriyordu. Yani çok iyi bir teorisyendi. Kobanê’ye giderken de Kürtlerle duygusal

bir bağ kurduğu için değil, son derece politik bir tercih üzerinden gitmiştir.

Orada bir savaş var ve bu gerçekliği gördü Paramaz. Onun içindir ki her zaman devrimci sorgulamayı elden bırakmayarak Kürt Ulusal Hareketi’ne ve Önderi Abdullah Öcalan’a çok ciddi politik eleştiriler yapmıştır. Bu eleştirileri yaparken aynı zamanda da Kandil’de bir buçuk yıl kalmıştır. Çelişkinin her zaman kökenine inmekten hiçbir zaman imtina etmemiştir. Bu anlamda Kürt hareketinin çok samimi bir dostu olduğu gibi bir komünistin ezilen halklarla ilişkilenebileceği gibi ilişkilenebilir.

“Paramaz Kobanê’ye projenin inşası için gitmiştir!”

Nejat her zaman “Kürtlerin geliştirdiği bir proje var” derdi. Kobanê’de Kürt hareketinin projesi var ve bu proje Ortadoğu’nun kaderini dönüştürecek bir projedir. Bu proje gerçekleştiği zaman sadece Kürt, Ezidi, Arap halkına değil, başarılı olduğu durumda Türkiye Kürdistanı’nda da çok ciddi olumlu yönde yansımaları olacaktır. Paramaz da bu projeye ilişkilendiği için gitmiştir Kobanê’ye.

Bu toplumsal projeyi gerçekleştiren Kürtler değil Çerkezler de olsaydı, çeteler tarafından boğulmaya çalışılacaktı. IŞİD’in bölgeye girmesinin sebebi bir Kürt düşmanlığı değil Kürtlerin bir proje için yürütmüş olduğu toplumsal mücadeledir. Bir tarafta da Barzani ve Talabani var, neden aynı IŞİD gerçeği ile karşılaşmıyorlar? İşte bu noktada Nejat’ın ne kadar doğru söylediğini görüyoruz.

İşte Nejat Kobanê’ye bunun için gitti, bu projeyi kurtarmak için. Bu proje kurtulursa devrimci bir olanağa

dönüşebilir, bir iradenin işleyiştir bu çünkü.

“Nejat’ın ölümü bize bir şey anlatmak istiyor”

Nejat bize ölümüyle ikiyüzlü olduğumuzu gösterdi. Çünkü savaşmak insanı kahraman yapmaz, aynı zamanda sadece kahramanlar savaşmaz.

Kahraman olmayan insanlar da savaşır zorunlu kaldıkları zaman.

Kahramanlık emek harcamak ve kendini geliştirmek-

Nejat oraya gittikten sonra 20 günlük bir eğitim alıyor ve o eğitimden sonra şehit düşene kadar öncü müfrezede savaşıyor. Şehit düştüğü gün de, güney cephesindeyken doğu cephesine çok yoğun saldırı olduğu için desteğe geliyorlar ve sabah saat 6.00’ya kadar çatışmalar çok yoğun sürüyor. Geri çekilirken de IŞİD çeteleri çok kalabalık olduğu için 17 kişiyle beraber Paramaz da şehit düşüyor.

Nejat’ın ölümü bize bir şey anlatmak istiyor, Kobanê bizim canımızı ne kadar yakıyor ve biz Kobanê’de süren direnişi ne kadar içselleştirebiliyoruz! Biriktirdiğimizi iddia ettiğimiz tarihimiz ve bilgi birikimimizi şimdi değil de ne zaman kullanacağız? Bu birikimlerimizi kullanacağımız bilinmeyen zamanı nereye kadar erteleyeceğiz ve yanı başımızdaki Kobanê’den nereye kadar kaçacağız? Kaçtığımız için küçüldüğümüzü öğretiyor ölenler, “çürütüyorsunuz bunun farkına varın” diyorlar bize.

PŞTA’dan Ağırnaslı taziye çadırına ziyareti

İstanbul: Kobanê direnişinde ölümsüzleşen MLKP savaşçısı Suphi Nejat Ağırnaslı (Paramaz Kızılbaş) için Kadıköy’de açılan taziye çadırını Partizan ve Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri ziyaret etti.

Aralarında Sanatçı Pınar Aydınlı’nın da bulunduğu PŞTA heyeti 15 Ekim günü taziye çadırına gelerek dayanışma mesajlarını ilettiler. Yanlarında getirdikleri karanfilleri getiren aileler dayanışma defterine mesajlarını yazdı. Bir süre sohbet eden aileler ziyareti sonlandırdılar.

An gelir o an bütün sınırları çizer, sınırlar mücadelesindeki alan böyledir tarihte. Paris Komünü bir andır, Bolşevik devrimi bir andır. Bir an içerisinde gerçekleşir devrimler. Evet, ayak sesleri gelir ufak ufak ama bir an içerisinde gerçekleşir devrimler. Bazı anlarda tersinden gerçekleşir, bir çizgi çeker ortadan ya çizginin devrimci tarafındadır ya da değildir. Rojava da Türkiye sol hareketinin önüne bu çizgiyi çizdi. Bugün Rojava’nın bize yansımaları nedir desek politika anlamında, çektiği çizgi çıkar önümüze. Devrim ve sosyalizm iddiası olanları hayat burada sınıyor. Buyurun hep birlikte uluslararası bir tugay inşa edelim ve Rojava direnişine dayanışma içerisinde katılalım.

İstanbul: 16 Ekim günü, akşam saatlerinde Kadıköy Halitağa Caddesi’nde, Kobanê’de şehit düşen MLKP savaşçısı **Suphi Nejat Ağırnaslı (Paramaz Kızılbaş)** için açılmış olan taziye çadırında kurulan yeryüzü sofrasının ardından bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Kobanê’de şehit düşen Paramaz

Kızılbaş için düzenlenen taziye çadırını, **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri** ziyaret etti. Önce bir anma etkinliği gerçekleştirilerek Paramaz’ın ailesi ve arkadaşları konuşma yaptı. Yeryüzü sofrasından sonra HDP-HDK Gençlik Meclisi’nin çağrısıyla taziye çadırından Rıhtım Meydanı’na yürüyüş gerçekleştirildi.

Kadıköy’de Paramaz için yeryüzü sofrası kuruldu

Paramaz için 1 Mayıs’ta Taziye Çadırı

İstanbul: Suphi Nejat Ağırnaslı ile ilgili olarak 1 Mayıs Mahallesi’nde de taziye çadırı açıldı.

Paramaz’ın ve Serkan Tosun’un fotoğraflarının ve YPG flamlarının asılı olduğu çadıra halk destek ziyaretinde bulunurken, biz de **1 Mayıs Mahallesi Partizan** olarak destek ziyaretinde bulunduk.

Partizan adına gerçekleştirdiğimiz ziyarette, direnişi ve mücadeleyi bü-

yütmenin temel görevimiz olduğunu belirttik.

Paramaz sınırda da anıldı

13 Ekim günü Measer köyünde MLKP savaşçısı Paramaz için anma gerçekleştirildi. Kısa bir açıklamanın ardından Paramaz Kızılbaş şahsında şehitler için saygı duruşu gerçekleştirildi.

Ardından sınırda gururlu bir bekleyiş içinde olan savaşçıların aileleri de söz alarak konuştu. Etkinlik “Biji berxwedana Kobanê/YPG/YPJ” sloganlarıyla sona erdi.

Gerçekler kitlelere ulaşmaya devam edecek; çünkü gerçekler devrimcidir!

Kobanê'de (İŞ)İD saldırıları bir ayı aşkın süredir sürerken yükselen onurlu direniş sınırları aştı ve aşmaya devam ediyor. Özellikle 6 Ekim sonrasında sokağa çıkma çağrısı ile beraber Kobanê'deki saldırılar ve TC'nin (İŞ)İD'e desteğine karşı yaşadığımız topraklarda birçok ilde binlerce insan sokağa dökülerek serhildan ruhunu bir kez daha ortaya koydu, Kobanê'nin ateşi Türkiye'yi de sardı.

(İŞ)İD'e desteğini her türlü sunan TC ise katliam geleneğini bozmaya askeriyeye, polisiye, çeteleriyle sokağa çıkan, direnişe desteğini sunan halka saldırdı; 40'ı aşkın insanı katletti. Kobanê sınırında, Pirsûs'ta başından beri sınır nöbetini sürdüren halka ise saldırılar ilk günden beri devam ediyor.

Özgür basın deklanşörü ve kaleminden vazgeçmiyor!

Devletin bu saldırılarının bir parçasını ise kuşkusuz burjuva medya oluşturuyor. Hem yazılı hem de görsel medya ağlarıyla süreci, yok sayma, çarpıtma ve nefret söylemleriyle ören burjuva medya, şovenizmi körüklemekten vazgeçmiyor; 40'ı aşkın insan bizzat devlet tarafından katledilmişken "Yakıp yıktılar", "Kamu malına zarar verdiler" söylemleri gazete manşetlerini oluşturuyor; "Kobanê düşüyor" denilerek direniş kırılmaya çalışılıyor. Devletin katletme geleneğinin "meşruluğu" burjuva medya ile kitleler üzerinde oluşturulmaya çalışılıyor, bu anlamda tüm yazılı ve görsel medya araçları kullanılıyor.

Burjuva medyanın asılsız, yalan ve

şovenizmi körükleyen haberlerine karşılık özgür basın emekçileri ise sürecin en başından beri Kobanê sınırında ve Kobanê eylemlerindeki kitlelerle beraber barikat başlarından halka gerçekleri ulaştırma amacıyla haber takiplerini yapmaya devam ediyor; kalemini ve deklanşörünü bu amaç için kullanmaktan çekinmiyor.

Gerçeklerin devrimci olduğu bilinciyle hareket eden basın emekçileri elbette ki devletin saldırılarına hedef oluyor; gözaltına alınıyor, tutuklanıyor, sokak ortasında "fail-i meçhul" cinayetlere kurban gidiyor. Hatta (İŞ)İD tarafından sınıra yaklaşan gazetecilere ölüm tehdidi geliyor.

Pirsûs'tan görüntülere ve fotoğraflara el konulması, özellikle kadın muhabirlere yönelik taciz ve tehditler, gaz bombaları, tazyikli su ve mermilerle muhabirlere saldırılması devletin gerçekleri halkın bilmesinden duyduğu korkudandır. Sınırdaki gözaltına alınan gazetemiz muhabiri Derya Çellik'in bir köy boşaltmasını görüntülerken gözaltına alınması, gözaltında sürekli hakaret ile tacize maruz kalması ve fotoğraf çekimleri ile görüntülerine el konulması; yine Özgür Gelecek muhabiri Esra Gündüz'ün gaz bombası ile yaralanması, DİHA muhabirlerinin polis şiddetine maruz kalması ve daha pek çok örneğiyle beraber bu korkunun boyutunu göstermektedir.

Kadri Bağdu ölümsüzdür!

Gözaltılarla, tutuklamalarla yıldırılmaya çalışılan özgür basın emekçileri mermilere hedef oluyor; "faili meçhul" cinayetlerle katlediliyor! Kalemini kıramadığının bedenini hedef alan TC, katlederek halkın gerçeklere ulaşma hakkını elinden almaya; özgür basını yok etmeye çalışıyor. Oysaki **Musa Anter, Gurbetelli Ersöz, Metin Göktepe, Suzan Zengin** ve niceleri katledildiği halde özgür basın susmayarak cevabını veriyor; gerçekleri yazmaya devam ediyor.

Son olarak 13 Ekim günü Adana'da Azadiya Welat gazetesi çalışanı **Kadir Bağdu** gazete dağıtımını yaptığı sırada "faili meçhul" cinayete katledildi. Failin meçhul olmadığını biliyoruz, katledilen basın emekçilerinin faili bizzat devlettir.

Bu cinayetin Kobanê sürecinde olması ise tesadüf değildir, verilen mesaj bellidir: "Gerçekleri halka ulaştırırsan ölürsün!"

Verilen mesaja karşı ise basın emekçilerinin yıllardır verdiği cevap bellidir; "Özgür basın susmayacak!" ve gerçekler kitlelere ulaşmaya devam edecek.

"Anneme bir şalvar giydirip cepheye getirin" "Bu kadim topraklar, üzerinde akıtılan tonlarca kanı temizlemekle meşgul! Buna kısaca 'ROJAVA' diyorlar..."

Kürdistan coğrafyası meşgul, üzerine akıtılan kanları temizliyor. Rojava'daki suskunluk, YPG-YPJ önderliğindeki tarihi direnişle paramparça ediliyor. Bir taraftan ezilenlerin silahı keleşler ve kendi imkânlarıyla yapılan silahlarla direnen gerillalar, diğer tarafta onlara ses vermek için serhildanları yükselten Türkiye Kürdistanı halkı!

Gerillanın onur olduğuna dair o tarihsel belirleme Rojava'dan bir kez daha kendisini yükseltirken ve tek tek şehit cenazeleri Türkiye Kürdistanı topraklarına gömülürken, serhildanlarda şehit düşenlerin kamının asla kurumayacağı yine serhildan denilen o muazzam öykünün cümlelerinde gizleniyor. Ve bu haklı savaşın hem Rojava'da düşen bedenleri hem de Türkiye Kürdistanı'nda isimlerini dahi öğrenemediğimiz belki de öğrenemeyeceğimiz niceleri "Kobanê şehitleri" olarak ortaklaşıyor, kadim toprakları birlikte özgürleştiriyor.

Çok uzak değil, yakın vakitte Tür-

kiye Kürdistanı'nda on binlerin omuzladığı gerilla cenazeleri, serhildan ruhuyla ve Kobanê'ye sahip çıkmanın onuruyla ve bu sefer Rojava'dan gelen şehitlerle tekrar omuzlanıyor. Rojava Devrimi başladığından bu yana; Botan, Amed, Serhad'ın ses verdiği direniş, Kobanê'de (İŞ)İD zulmünün şiddetlenmesiyle verilen sese daha fazla nefes verilmesini istedi. Buna kulak verenleri yazıyor şimdi tarih ve Kürt halkının omuzlarında yazılıyor bu gerçek.

"Binlerce gencin hikâyesi, milyonların omuzladığı bir devrime dönüşüyor"

Hepsini anlatmak zor, hepsine dair bir şey söylemeye çalışmak anlamsız. Hikâyeler birbirine o kadar çok benziyor ki, Kısmet Sevim'i (Eylem Mazlum) anlatmak bize yetiyor. Binlerce gencin birbirine benzeyen hikâyeleri, milyonların omuzladığı bir devrime dönüşüyor ya, işte Kobanê bundan düşmüyor.

Kısmet Sevim neredeyse her Kürt

gibi çocukken devletle tanıştığı için, 2011'de YPJ'ye katılması sadece bir sonuç. Kod adı olan "Eylem Mazlum'un" Eylem'i PKK şehidi olan kuzeninin, Mazlum'u ise yine PKK şehidi olan ağabeyinin kod adlarından geliyor. Ve yine diğer bir kardeşi kendisinden önce HPG saflarına katıldı. Doğduğu yerden göç etmek zorunda kalan, göç ettiği yerlerde de türlü baskıların hedefi haline gelen Eylem'in 2011 yılında Rojava Devrimi'ne omuz vermesi hiç zor olmuyor. Omuzladığı mücadelede 5 Ekim günü (İŞ)İD çetelerine karşı gerçekleştirdiği feda eylemiyle şehit düşen Eylem'in son sözü niyetine annesi Behiye Sevim yine Eylem'in şu sözlerini aktarıyor; "Anne ben şu an yanınızda olsaydım beni zorla bir erkeğe köle olarak verirdiniz. Ama burada ben özgürce yaşıyorum, insan burada özgür yaşıyor." Eylem annesine de çağrı yapmayı unutmuyor; "Anneme bir şalvar giydirip cepheye getirin o da savaşta yerini alsın."

Özgür Gelecek Gazetesi

Sevil Doğan: Azadiya Welat Gazetesi çalışanı Kadri Bağdu, gerçekleri halka ulaştırırken kolluk güçleri tarafından katledildi. Özgür Gelecek Gazetesi olarak Kadri Bağdu'yu sahipleniyor ve bize bırakmış olduğu özgür basın mirasını sonuna kadar sürdüreceğimizi bir kez daha bildirmek istiyoruz. Özgür basın susturulamaz!

Etkin Haber Ajansı

Arzu Demir: Kadri Bağdu'nun katledilmesinin ardından gözümün önünde bir görüntü canlandı; Hrant Dink yerde yatıyordu, bundan birkaç sene evvel, şimdi de Kadri Bağdu'nun dağıtımını yaptığı gazetenin yerlerde olduğu bir görüntü var. Ben bu görüntüyü hiçbir zaman unutmuyacağım. Özgür basın çalışanları olarak biz bu görüntüyü unutmuyacağız. AKP hükümetinin, Türk Devleti'nin ve onun kontra güçlerinin bu cinayette herhangi bir parmağı yoksa bu cinayeti aydınlatması gerekiyor. Eğer aydınlatmazsa biz bu cinayetin siyasi ve fiili sorumlusu olarak AKP hükümeti, Türk devleti ve onun kontra güçlerini göreceğiz.

Özgür Gündem Gazetesi

Sedat Yılmaz: Biz bu cinayetlere tanığız, bu cinayetin tetikçilerini tanıyoruz. Bu cinayetlerin sahiplerini de tanıyoruz. Ne olursa olsun, kim olursa olsunlar hiçbir zaman bu cinayetin peşini bırakmayacağız. Biz yoldaşlarımızın bıraktığı geleneği sürdürmeye kararlıyız. Hiçbir güç de bu kararlılığımızdan bizi alıkoyamayacak. Bu gelenek sürecektir. Katillerden hesap soracağız.

IMC TV

Dilek Gül: Kadri Bağdu'nun katledilmesi yeni değil, biz buna 90'lı yıllardan 2014'e tanığız. Biz bunu Gezi eylemlerinde gördük, Kobanê eylemlerinde çok sık gördük. Polisin baskısı her zaman üzerimizde, polisin bizi sürekli taciz ettiğini hissediyoruz. Biz sadece gazeteci kimliğimizle alanlarda değiliz, kadın kimliğimizle de alanlardayız. Dolayısıyla bunun oldukça zor olduğunu söylemek mümkün. Birilerimiz katlediliyor, birilerimiz ise devam ediyor dolayısıyla özgür basın susturulamaz.

Mücadele Birliği Gazetesi

Bugüne kadar Kürt basını birçok baskıya ve katliama maruz kaldı. Yine Kadri arkadaşımız da alçakça katledildi. Kadri Bağdu ölümsüzdür diyoruz. Bugüne kadar özgür basın nasıl susturulamadıysa bugün de susturulamayacaktır. Arkadaşlarımızın ardından pek çok genç insan onların görevlerini almak için gönüllüdür. Bundan sonra da her zaman gerçeklerin peşinde ezilen halkların peşinde haber yapmaya, haberleri ezilen halkımıza ulaştırmaya devam edecektir. Kadri Bağdu ölümsüzdür.

“Kadınlar IŞİD’e geçit vermeyecek”

İstanbul: Kobanê’de süren destansı direniş, kadınların Taksim Tünel’den gerçekleştirdiği yürüyüşüyle selamlandı. Yürüyüşte IŞİD çetelerinin saldırılarına değinilirken TC devletinin IŞİD’e verdiği destek protesto edildi. Eylemde YPJ bayraklarının yanı sıra Kobanê direnişi ile simgeleşen YPJ savaşçısı Arin Mirkan’ın dövizleri taşındı. **DÖKH ve Gökkuşuğu Kadın**

Derneği tarafından örgütlenen eyleme **Yeni Demokrat Kadın** da katılım göstererek destek verdi. YDK eylemde **“Biji berxwedana YPJ”, “Diren Kobanê kadınlar seninle”** yazılı dövizler taşıdı.

“IŞİD’e desteğe son! Kobanê için yaşam koridoru açılın” yazılı pankartın açıldığı yürüyüşte kitle Galatasaray Lisesi önüne kadar coşkulu bir

şekilde sloganları haykırdı.

Meşalelerin çemberi eşliğinde kurulan kortejde Riha-Pirsûs’ta polisin gaz bombası ile yaralanan ve yoğun bakımda bulunan DBP MYK üyesi Semra Demir için **“Diren Semra, kadınlar seninle”** sloganı atıldı.

Yürüyüş sırasında “Rojava” marşı söylendi. Galatasaray Lisesi önünde sona eren yürüyüşün ardından kitle Rojava’da şehit düşenler şahsında tüm devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirdi.

Eylemde ilk olarak DÖKH İstanbul İl Kadın Meclisi adına **Türkan Ökmen** bir konuşma yaptı. Ökmen konuşmasında Türk medyası tarafından Kobanê aleyhinde haberlerin yapıldığını ve bunun bir devlet politikası olduğunu vurguladı.

Ardından **DÖKH** adına açıklama yapıldı. Yapılan açıklamada Kobanê direnişine ve IŞİD’in emperyalistlerce desteklenmesine vurgu yapıldı. Ayrıca Kobanê’de ölümsüzleşen Arin Mirkan’a da değinildi.

Biji Berwedana Kobanê!

Pirsûs’a bağlı Measter köyünde, 3 günden beri Kobanê dayanışması içerisinde bulunmaktayım. Dünyanın gözü kulağı burada. Ülkenin dört bir tarafından insanlar buradaki dayanışmayı yükseltmek için Measter’deler. Farklı etnik kimlikte çok sayıda insan var. Kadınlar, erkekler vicdanı olan birçok insan burada. İşçiler, öğrenciler hepsi dayanışmanın bir parçası haline gelmiş durumda.

Sınıfların, sınırların ortadan kaldırıldığı bir ortam var. Herkes eşit koşullarda yaşıyor. Yemek yapımından muntika temizliğine kadar herkes elinden geldiğince işin bir parçası halinde. Toplumsal cinsiyet rolleri ortadan kaldırılmış. Yemekleri erkekler yapıp dağıtıyor. Temizliğe çoğunluklu olarak erkekler katılıyor.

Yaşam alanlarında her şey ortak kullanılıyor. Çaydan sigara içimine kadar her şey ortak ve eşit miktarda. Geçen akşam, daha büyük bir bardakta çay içen bir kişiyi eleştirdiler, komün yaşamına aykırıdır diye. Beni en çok etkileyen örneklerden bir tanesi de nöbetler. Ki bizim için çok önemli bir yerde duruyor. Kobanê’deki YPG/YPJ’nin direnişinin bir nebze de olsa parçası haline getiriliyor. Nöbetlere her gün bir YDG’li katılıyor. Nöbetler, hem alandaki insanların güvenliği hem de (IŞİD) çetesine ulaşan yardımları engelliyor. Örneğin; geçen akşam (IŞİD’e malzeme götüren bir araç yakalanmış. Araçtaki malzemelere el konularak içinkiler de cezalandırılmış.

Bir de bahsedemeden geçemeyeceğim Rojavalı, Kürt çocuklar var. Savaşın gölgesinde büyüyen çocuklar. Kürtçe bilmediğim için çok diyalog kuramasam da gözlerindeki umudu anlayabiliyorum. Kürtçe bilen bir arkadaşla beraber çocuklarla sohbet ettik, küçük dev adamlarla. Küçük dev adamlar diyoruz çünkü bir yetişkinin olgunluğuna sahipler. Konuştuğumuz Rojavalı çocuk 13 yaşında. Yaşadığı durumun farkında.

YPG’ye katılmak istemiş ama yaşı küçük diye almamışlar. “Kürdistan’da çocuklar erken

büyür” sözü burada gerçekten pratikte karşılığını buluyor. Devlet buradaki çocukların da güvenliğini umursamıyor.

Mesela bizim kamp alanımız ilkokul bahçesi. Buradaki dayanışmayı yıkmak için okulu kasıtlı bir şekilde eğitime açıyorlar. Tam karşımızda Kobanê var ve üstüne atılan onlarca bomba. En az 30 dakikada bir bomba düşüyor, silah sesleri hiç durmuyor. Devlet sırtını buraya öylesine dönmüş ki böylesi koşullarda bile okul açılıyor. Okulun öğretmeniyle konuştuğumuzda Milli Eğitim’e dilekçe yazdığını söyledi ancak olumsuz cevap almış. Okulun açılması, eğitimin devam etmesi gerekiyor. Örneğin şu an okul açık, tam karşımda da koalisyon Kobanê’yi vuruyor.

Buradaki insanlar her an savaşı yaşıyorlar. Gerçekten politik bir atmosfer var. Her gün emperyalistlerin ve AKP’nin Ortadoğu’daki politikalarını tartışıyorlar. Muazam bir öfke oluşmuş AKP’ye karşı.

Bizim burada dayanışmanın içerisinde yer almamız bizim için büyük bir şans. Geldiğim günden beri farklı kişilerle Ortadoğu’da olanları tartışıyoruz. Alanda Ortadoğu’ya yönelik yazıları okusam bu kadar fazla şey öğrenemezdim herhalde.

Yanısıra buradaki dayanışmanın bir parçası olmak, Kürt halkının yanında olmak, ezilenlere omuz vermek devrimcilerin görevi olsa gerek. Buradaki insanlar Kobanê’nin düşmeyeceğine inanmış durumdadılar. Bizler de inanıyoruz ki Kobanê’de direnen halklar kazanacak.

Ayrıca belirtmek isterim ki; her YDG’linin burada yer alması gerekir. Yaşadığımız çelişkilerin, küçük burjuva kaygıların üstesinden gelip daha da devrimleşmek için yakaladığımız en önemli fırsatı değerlendirip burada bulunmak görevlerimizdendir. **(Bir YDG’li)**

Sokaklarda ve üniversitelerdeki Kobanê eylemleri

YPG ve YPJ bir ayı aşkıdır Kobanê’de destansı bir direniş sergiliyor. Burada verilen direniş sadece eli kanlı (IŞİD’e değil bir bütün olarak emperyalistlere ve onların uşaklarına karşı da veriliyor. Bugün dört tarafından kuşatılmış olan Kobanê’nin etki alanı sadece kendi bulunduğu yeri değil, büyük bir bölgeyi etkileyecek kapasiteye sahiptir.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı ise bu etkiden ilk darbe alacak olan ülkelerdendir. Bu yüzden Kobanê, sadece (IŞİD’i değil yanı başında bulunan TC devletini de büyük ölçüde ilgilendirmektedir.

TC’nin bu ilgisi kendisini (IŞİD’e yaklaştırmış ve tırlarla silah, mühimmat ve lojistik destek sunarak her türlü yardımı sağlamıştır. Kobanê’de verilen savaş sadece Kobanê şehir sınırlarından ibaret değildir.

Geçen haftalardan beri Kobanê’ye destek eylemleri her yerde, her kesimden insanlarla örgütlenmektedir. Kobanê’ye destek eylemleri kâh sınırda tel örgüler dağıtılıp yapılmış, kâh başka bir yerde destek çadırı açılmıştır. Birçok olay ve çeşitle sıralayacağımız eylemler serisi vardır Kobanê için. Son olarak da geçen günlerde her yerde yaşanan kitlesel serhıldanlarda devlet köşeye sıkıştırılarak tabandan baskı uygulanmıştır. Kobanê’ye destek eylemlerine karşı açıklama yapan İçişleri Bakanı Efkân Ala’nın **“misliyle karşılık bulur”** tavrıyla saldırıların startını vererek 30’u aşkın insan sokaklarda polis ve çeteler tarafından katledilmiştir. Buna rağmen bununla da yetinmeyen devlet, bazı bölgelerde faşist çeteleri öne sürmüş bazı yerlerde de askeri sokaklara indirerek OHAL uygulamıştır.

Militan sokak eylemlerinin azalmasıyla birbiri üstüne açıklama yapan devlet yetkilileri, bundan sonra yapılacak eylemlere karşı kendi önlemlerini alabilmek ve poli-

sin yetkisini artırmak için yeni yasa tasarımları üzerine çalışmaktadır. Eylemlere baktığımızda, katılanların çoğunun genç olması direnişin dinamikliğini artırmıştır. Kürt halk gençliği, bulunduğu her ortamı barikatlaştırmaya çalışarak çatışmaların en önünde yer almıştır. Kobanê’ye destek eylemleri üniversiteleri de hareketlendirmiştir. Üniversitelerde yapılan eş zamanlı eylemler öğrenci gençlik içerisinde yankı bulmuş ve eylemlere katılımı artırarak kamuoyu oluşturmuştur. Üniversite halk gençliği tarafından yapılan eylemlere devlet azgınca saldırmıştır. Ege, ODTÜ, Ankara ve İstanbul Üniversitesi bu saldırıların başında gelmiştir. Üniversitelerdeki hızlıca gelişen eylemlere hemen saldıran polis, gaz bombaları ve coplarıyla öğrencilerle birlikte öğretim görevlilerine de gözaltına alarak, İstanbul Üniversitesi’nde (IŞİD’cileri öne sürerek saldırmıştır. Burada Kobanê için açılan standı saldıran (IŞİD’ciler bir yoldaşımızı yaraldıktan sonra elleri sopalı, yüzleri maskeli olarak elini kolunu sallayarak kampüs içerisinde dolaşmıştır.

Ardından saldırıya karşı kitlesel şekilde örgütlenen eylem (IŞİD’ciler yeniden saldırmış ve öğrenciler karşılık vermiştir. Öğrencilerin aynı şekilde karşılık vermesiyle üniversiteden kovulan (IŞİD’cilere polis müdahalesi olmamış devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere olmuştur. Devrimci öğrencileri bırakın örgütsüz “normal” öğrencilerin bile girmesinin zor olduğu İstanbul Üniversitesi’ne (IŞİD’cilerin yüzleri maskeli rahatça girmesi ve polisin sadece Kobanê’ye destek çıkan öğrencilere saldırması her şeyi açıklar netliktedir. Sokakları bile zapt edemeyen devlet kendisine yeni bir cephe olarak üniversiteleri istememektedir. Ancak halk gençliği Kobanê’deki direnişe ve Türkiye’nin artık açıktan yardım ettiği (IŞİD’e tepki gösterecektir.

Gençliğin devlete olan bu tepkisini geliştirmek bizler için önemlidir. Devletin azgınca saldırdığı üniversiteler büyük bir hareketlenme biriktirmektedir. Kürt öğrencilerin de yoğun olduğu üniversiteler, bir platform, bir eylem yeridir. Gelişecek ve yaşanan hareketliliği iyi kanalize edebildiğimiz noktada TC devleti bu kadar açıktan (IŞİD’e yardım edemeyecek, kitleler içinde yalnızlaşacak, insanlar arasında köriklenen şovenizm ise eriyecektir.

(İstanbul’dan bir YDG’li)

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Gezi'de bir "İsyan" Kobanê'de tarihi bir

Söyleyin!

Engin kuytuluktan gelen
güneşin çocuklarını,
Bakışlarıyla umudu harlayan,
dört bedene sığmayan isyanı
özlemi yufka yürekli halkı.

Söyleyin!

Kefensiz göçenlerin yurdunu, faili
devlet olan kayıpları,
Günümüz halifesini,
vahşeti yaydığı torakları,
Irak Şam İslam Devleti'ni,
başlarına musallat edilen halkı

Söyleyin!

Hasretinin, direnciyle bunlara direnen
Kürdü anlatın.

Yoldaşlarıyla, dostlarıyla,
Kobanê'yi, Şengal'i anlatın!
Zulme inat.

Bijî berxwedan diyen Kürdü!

Emperyalistlerce beslenip büyütülen (İŞİD, Ortadoğu'da son bir aydır yönünü Kobanê'ye çevirmiş durumda. Ve tarihi bir direnişle karşılaştığı Kobanê'de istediğini alamayan (İŞİD, taktiksel ve stratejik anlamda üç taraftan kuşatmasına rağmen Kobanê'yi ele geçiremedi. YPG/YPJ güçlerinin Kobanê'de başlatmış oldukları direnişin, parçası olma yolunda mücadele eden devrimci, sosyalist, ilerici kurumlara da büyük bir görev biçti.

Bu tarihsel anın görevini, "Her yer Kobanê, her yer direniş" sloganıyla yerine getirerek ve sınır nöbeti gerçekleştirerek dayanışmayı, emeği, umudu birlikte büyütürken, mücadelenin bir parçası olma yolunda ilerlemeye devam etmekte halk.

Sınırdaki, sınırsız bekleyiş!

Bir aya yakındır süren sınır nöbeti, birçok şeyi beraberinde getirdi. Acıyı, öfkeyi, birlikte yaşamı vb. birçok duyguyu yaşatan sınırsız bekleyiş, Kobanê'deki direnişin bir parçası oldu. Çünkü İslam perdesiyle gittiği her yere katliam götüren (İŞİD) çetelerinin saldırıları gün geçtikçe artıyordu. Nöbet daha da zor bir hal alıyordu. Öyle ki Kobanê'nin düşme ihtimaline karşılık sınırdaki bekleyen binler, sınır tellerini yıkıp (öncesinde de desteğe gitmek için yaptığı gibi) Kobanê'ye geçecekti. Elbette korkulan olmadı. Tarihi bir direniş sergileyen YPG/YPJ savaşçıları saldırıları geri püskürttü.

YPG/YPJ'nin verdiği bu direniş devam ederken, TC sınırdaki, (İŞİD) teröründen farksız bir şekilde nöbet tutan halka saldırmaktaydı.

Pirsûs

Ve bunlara rağmen sınırdaki bekleyiş devam ediyordu. Umutlu gözlerle! Kobanê'ye yönelen kulaklarla, şehirden gelen silah seslerinin kime ait olduğu hakkında belirlemeler yaparak.

Evet, Kobanê ve sınırdaki direniş devam ederken, Pirsûs'ta ise on binlerce göçmen yeni bir yaşam örme telaşında kışı geçirmek için yer aramaktaydı. Savaşın bitmesini bekleyenler ise esnafın kullanılmayan depo veya dükkanlarında yaşamını geçirmekteydi.

Köyler

Sınır köylerinde oluşturulan köy komünlerinde, yerliler çok yer almazken dört bir

"Serhildan"

Geyiksuyu Karakolu'na eylem!

H. Merkezi: ANF'de yayımlanan habere göre; Dersim'de Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu gerillaları TC'nin (İŞİD) verdiği desteğe karşı Geyiksuyu Karakolu'na yönelik bir eylem düzenledi.

Birkaç noktadan ağır silahlarla düzenlenen eyleme ilişkin yazılı açıklama yapan HPG BİM eylemde Türk Ordusu'nun kayıpları hakkında bilgi elde edilemediğini belirterek karakoldaki askerlerin eylemden sonra yarım saat boyunca etrafı taradığını bildirdi.

HPG BİM gerillaları bu eylemi, AKP'nin (İŞİD) olan desteğini protesto etmek ve Kobanê direnişi ile dayanışmak için yaptığını da açıkladı.

yandan gelenlere de kapılarını açmaktan geri durmadı. Onların da akrabaları sınırın öte tarafında kalmıştı ve akıbetleri ne oldu diye gergin bekleyişe dâhil oluyorlar. Uyku tutmuyor, hemen yanı başında patlamaların, yaşanmasıyla.

Şafak sökmeden yüzünü Kobanê'ye dönenler, belki birini görürüm merakıyla ellerde dolaşan dürbünler... Köylere nöbet ve destek için gelenler köy kolektiflerine dâhil olarak, kendi deyimleri ile "komünal" bir yaşamı kurmaya çalışıyor. Burada bekleyişini sürdürülenlerle yeni bir yaşam şekli ve bakış açısıyla DBP il ve ilçe örgütleri öncülüğünde oluşturulan koordinasyon; yemek, dağıtım, güvenlik gibi birimler oluşturarak sorunlara çözüm bulmakta. Süreci takip eden devrimci ve demokratik kurumlar da bu koordinasyona dâhil olarak bütünün bir parçası olabiliyor.

"Çözüm"

Sınır nöbeti devam eder-

ken diğer illerde devrimciler, sosyalistler ve yurtseverlerin Kobanê için gerçekleştirdiği direnişlerden ölüm haberlerinin gelmesi bekleyişini daha da gerginleştirdi. İsyan etmenin de tartışıldığı, "çözümde ısrar"ın da yaşandığı sohbetler gerçekleşti.

Evet, birçok duyguyu birlikte yaşıyoruz sınırdaki birçok insanla.

Koalisyon

Bir yandan TC bir yanda beslediği (İŞİD, dizginlenemeyecek bir güç haline gelmesiyle birlikte egemenlerde yeni bir saf tutma hali oluştu. TC'de pek bir şey değişmezken koalisyon 11 Ekim'e kadar yaptığı bombardımanla (İŞİD) in ilerleyişine bir etkide bulunmazken sonrasında yaptığı nokta atışlarıyla (İŞİD) e karşı büyük bir darbe gerçekleştirdi. Bu bombardımanın (İŞİD) in Kobanê'yi ele geçirememesinde önemli bir etken olduğunu unutmamak gerekiyor. Bununla birlikte koalisyonun gerçekleştirdiği bombardıman ve ardından YPG'ye havadan yapılan silah yardımı koalisyonla karşı bir sempati de yarattı. Yaşanan tartışmalarda "koalisyonun kendi çıkarları üzerinden hareket ettiği" anlatılmaya çalışılsa da belli bir kesim tarafından bilinmesine rağmen Kobanê'nin kurtuluşuna denk düşmesi nedeniyle koalisyon çıkarları pek tartışılmamakta.

Hêviyê gel "Kobanê"

Evet, bir sınır ve ikiye bölünen bir halk. Tarihi inkâr ve katliamlarla örülü, varolma mücadelesi veren bir halk. Egemenlerce parçalanmış ve egemenlerce tekrar dizayn edilmeye çalışılan Ortadoğu'da (İŞİD) zulmü ile geçmişin tekrarları yaşatılmak istenen halk her şeye rağmen, Kobanê'de, sınır hattında direnmeye devam etmekte.

